



**DIVADLO**  
NA VINOHRADĚCH

# Výroční zpráva za rok 2016

PRA	HA
PRA	GUE
PRA	GA
PRA	G





## VÝROČNÍ ZPRÁVA DIVADLA NA VINOHRADĚCH ZA ROK 2016

Poslání a koncepce činnosti Divadlo na Vinohradech	2
Úvodní slovo ředitele	8
Organizační struktura	13
Soupis zaměstnanců a spolupracovníků	14
Premiéry	22
Reprízované tituly	27
Recenze	28
Výběr Napište řediteli	46
Zpráva o výsledku hospodaření za rok 2016	52
I. Úvod	53
II. Hlavní činnost	54
III. Doplnková činnost	56
IV. Kapitálové výdaje	57
V. Sponzoři divadla	57
Rozbor hospodaření PO	58
Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy	61
Výkonové ukazatele divadel	62
Náklady na inscenace	64
Premiéry, derniéry, pronájmy	64
Kapitálové výdaje	66
Rozklad konečného zůstatku vybraných účtů	70
Finanční vypořádání – fond odměn	70
Finanční vypořádání – FKSP	71
Finanční vypořádání – rezervní fond	72
Finanční vypořádání – fond investic	73
Vyúčtování účelových prostředků	74
Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy	78





## Poslání a koncepce činnosti Divadlo na Vinohradech

ve čtvrtém roce ředitelského mandátu T. Töpfera

**Divadlo na Vinohradech je stálým repertoárovým souborovým činoherním divadlem, zřizovaným jako příspěvková organizace hlavním městem Prahou. Plní funkci reprezentativní scény hlavního města Prahy, je největším specializovaným činoherním domem v České republice.**

Základní dlouhodobý úkol Divadla na Vinohradech, shrnutý do dvou úvodních vět, zůstane pro vedení divadla a jeho umělecké, technické i administrativní pracovníky neměnně vnímaný jako vnitřní závazek tvorby a každodenního provozu. Misi divadla, vytvářenou sto desetiletou prací na divadelní mapě České republiky, mohou, jako několikrát v historii, změnit jen vnější okolnosti, tedy zřizovatel divadla (či hypotetická a v současných „diváckých poměrech“ nepraktická a tudíž nepravděpodobná okolnost, že bude postavena budova činoherního divadla s větší diváckou kapacitou).

**Pro současné vedení divadla, které v DnV působí od září roku 2012, představuje naplňování tohoto závazku tyto konkrétní cíle:**

- **Restituovat a rozvíjet umělecký program tzv. velké činohry.**
- **Budovat dramaturgicky uvážlivě žánrově, stylově a obsahově bohatý repertoár činoherních titulů.** Výběr textu pro konkrétní inscenaci podřídit jeho estetickým a myšlenkovým kvalitám, v umělecky zásadních interpretacích znovu zpřítomňovat kanonické texty světové i národní klasiky, moderního dramatu 20. století i novou tvorbu. V rekreativní části repertoáru, publikem stále výrazně upřednostňované, dbát na hodnotu inscenovaných

předloh a na žánrovou pestrost a široké zastoupení autorů různé národní a kulturní provenience.

- **Rozvíjet a připomínat tradici českého divadla „režirovaného herce“**, zejména tu její významnou část, která je historicky spjata s DnV. Tento cíl nabyt na významu v roce 2016, který byl repertoárově již přípravným rokem pro nastávající 110. výročí zbudování divadla a 110. sezonu činnosti DnV.
- **Rozšiřovat a budovat pravidelné publikum, pro které se stane DnV „divadlem jejich obce“**; při zřeteli na generační obměnu publika, proměnu životního stylu, změnu diváckých návyků a preferencí nerezignovat na kombinaci divácké přitažlivosti (diváckosti) a umělecké a obsahové náročnosti. **Jako divadlo veřejné služby nevnímat diváka jako klienta, ale jako partnera v občanském diskursu a tím navazovat na staletou tradici českého divadla jako významné společenské, hodnototvorné a osvětové instituce.** Ke vzájemné komunikaci s publikem přistupovat s respektem k divákům a s vědomím „široké divácké adresy“, jinak řečeno nezbytně „mainstreamového“ zaměření velkého auditoria, které pojme vinohradské hlediště.
- **Budovat vyrovnaný soubor hereckých osobností všech generací**, schopných dostát všestranným scénickým nárokům interpretačního činoherního divadla, a to na principech zaměstnaneckého úvazku či exkluzivní smlouvy o stálé spolupráci.

- **Zajistit v divácké části budovy kulturní prostředí a vysoký divácký standard; v jevištní a zákulisní části budovy pak vytvořit technické a technologické předpoklady pro realizaci inscenací vyjadřujících se výrazovými prostředky divadla 21. století.** V roce 2016 se tento cíl výrazně akcentoval v souvislosti se záměrem rekonstruovat zastaralé a z havarijního stavu již neopravitelné jevištní technologie k blížícímu se 110. výročí divadla.

Tyto střednědobé cíle, formulované ostatně již v projektu, který současné vedení divadla včele s Tomášem Töpferem nabízelo už ve výběrovém řízení roku 2011, narážejí při svém naplňování přirozeně na řadu reálných objektivních problémů. Jejich překonávání při snaze dosáhnout vytčených uměleckých, myšlenkových, tvůrčích, ale i provozních a ekonomických záměrů a povinností, ovlivnilo činnost divadla v roce 2016 v několika aspektech.

**Konstatujeme, že pokud jde o koncept „velké činohry“ a z něj plynoucího tvůrčího rozvíjení pochopené (a studované) tradice a akceptovaného (a s respektem přehodnocovaného kánonu), setkává se s pochopením a příznivým přijetím, společnost formuluje jeho potřebnost a oprávněnost zejména na úrovni deklarovaných očekávání nepochybně.** Nepochybujeme ovšem současně, že v naší společnosti i zde panuje rozdíl mezi hodnotami, k nimž se deklaracemi hlásí, a skutečnou poptávkou. Tento rozpor tak či onak pociťují všechny veřejnoprávní instituce, které odpovídají veřejnosti za péči o její konstitutivní hodnoty; **úkol divadla jako kulturní veřejné instituce spočívá podle našeho přesvědčení také v tom, že nebude rezignovat na své hodnototvorné a kulturotvorné poslání a vydávat pokrytecky za tvorbu její instantní náhražky, za klasická díla jejich zkomoleniny, za trvalé hodnoty pofidérní atrakce, za pevný tvar bublavé víření módních proudů, za myšlenku kdejakou přechodnou emoci, zkrátka, že nepodlehne střednímu proudu merkantilizované hedonistické postmodernity.**

Dílní těžkosti při prosazování konceptu velké činohry, právě tak jako při rozvíjení vinohradské tradice inscenací „režirovaného herce“, se objevují ve dvou rovinách.

První, podstatnější, se týká po předchozích vedeních divadla **zdeděné přichylnosti nepřehlédnutelné části publika k inscenacím akcentujícím**

**rekreativní funkci nad funkcemi obsahovými a estetickými.** Současné vedení zastavilo povaze činoherního souborového divadla nepřislušný trend uvádění oblíbených „písničkálů“ a „deekranizací“ filmových a televizních děl, to vše ve prospěch uvádění interpretovaných dramatických textů různých žánrů. O tom, že návrat k dramaticky a obsahově vypjatějším textům, se u publika prosazuje teprve postupně, svědčí rozdíl v počtu repríz (a návštěvníků) titulů rekreativních a titulů tzv. divácky náročnějších. **Od roku 2013 sledujeme s potěšením postupný nárůst diváků u těch inscenací, které se snaží artikulovat společensky zásadnější (nebulvární) témata (statisticky na zhruba dvojnásobek).** V historii DnV nejde o neobvyklý jev, naopak, problém „vinohradského kulatého čtverce“, kdy jen výjimečné inscenace (ve výjimečných souvislostech společenského vývoje) dokázaly spojit umělecké a obsahové cíle s velkým diváckým zájmem, provází divadlo již 110 let. **Domníváme se, že roku 2016 vznikly dvě takové inscenace, a to Shawův Pygmalion (r.: J. Deák) a Preissově Její pastorkyňa (r. M. Františák).**

Druhá rovina problémů s „velkou činohrou“ se dotýká současných tzv. odborných a tzv. kritických diskursů, vedených ve stále se zmenšujícím ghettu divadelníků „kolem divadla“. Svědčí o ní některé z kritik, které jsou součástí přílohy k této zprávě. Nalezneme v nich, kromě výhrad jejich autorů, také, jako téměř generální tón, zřetelnou nevoli k činohře interpretující dramatikův text. Pravidelně jsou zpochybňovány již dramaturgické volby textů z kánonu světové a domácí klasiky, za režii není považováno scénické uskutečnění dramatikova díla, ale hlavně „nápad“, který inscenátorům umožní zaujmout k předloze (a jejímu autorovi) intertextuální, zpravidla kritický vztah, herectví vytvářející obraz lidské postavy a schopné emocionálně zasáhnout diváka je ve jménu jakési netvarované autenticity označováno za nepravidlé. Upřednostňování „nápadů“ nad „myšlením“, „eventové ojedinelosti“ proti „soustavné činnosti“, současnosti před vědomím souvislosti atd. souvisí s přesvědčením aktérů tohoto jakoby odborného diskursu, že „dramaturgie tématu“ v dnešní době má být nahrazena „dramaturgií emoce“ a že veškeré kánony musí postmoderna zpochybnit, zesměšnit a rozbít. Nejpřehnatěji to před časem vyjádřil jeden z referentů, když označil „tradiční činohru“ (tedy velkou činohru) za „uschlou větev divadelního stromu, kterou



je třeba odříznout.“ Soustavné řezání do divadelně živého stromu činohry vytváří z úsilí Divadla na Vinohradech restituovat velkou činohru v plném významu a kvalitě činnost v určitých kruzích nejen přirozeně konzervativní, ale nebezpečně zastaralou, a proto zavržením hodnou. Přirozeně, ani pŕtky mezi divadelními referenty a uměleckou správou nejsou v historii DnV nic nového, novější akcent jim dodává jen zarputilost, s níž se někteří referenti publikující zejména v tištěných médiích, která ztrácejí (na rozdíl od DnV) své čtenáře/diváky a autoritu, snaží aktivisticky nahradit svým vlivem údajně „nezávislých odborníků“ na politická a správní rozhodnutí výkonné moci.

**Praktické řešení naznačených problémů je zřejmé ve vytváření repertoáru DnV a měsíčních hracích plánů a na počtu premiér.** Rozdílnou diváckou poptávku mezi, řekněme, „oddechovými“ a „závažnými“ tituly, kompenzujeme větším počtem premiér; díky tomu „pevné jádro“ postupně se stabilizujícího stálého publika má možnost seznámit se i při nižším počtu repríz s umělecky a obsahově náročnějšími tituly, jejichž uvádění chápeme jako povinnost veřejnoprávní kulturní instituce a jako součást veřejné

služby, kterou poskytuje. **Na repertoáru divadla je každý měsíc pestrá nabídka téměř dvaceti titulů (včetně titulů na Studiové scéně), výhodou této strategie je zvýšení možnosti výběru a prodloužení času „kumulace auditoria“, nevýhodou, zejména pro herce velkých rolí, odstup mezi jednotlivými reprízami a přetížení skladovacích kapacit divadla.** Při sestavování měsíčních hracích plánů nasazujeme pro mimopražské publikum podle provozních možností představení na sobotní odpoledne, zvýšil se počet žádaných dopoledních představení pro školní mládež a důchodcovské publikum.

**V roce 2016 DnV nastudovalo 7 premiér, z toho 2 ve Studiové scéně v unikátním programu Česká a slovenská komorní hra.** Osmá premiéra roku (Feydeau: Když ptáčka lapají) byla z důvodů onemocnění v souboru přeložena do ledna 2017.

**Již při přebírání správy divadla konstatovalo stávající vedení velké problémy ve složení jeho hereckého souboru.** Jedním z nejzásadnějších byl problém generační nerovnováhy v souboru. Roku 2016 se rozhodli ukončit s ohledem na věk své jevištní účinkování v divadle dva pření vynikající vinohradští herci

Daniela Kolářová a Viktor Preiss, z divadla do důchodu odešel také Jaromír Meduna. Generační proměna za posledních pět byla opravdu rozsáhlá. Při doplňování a budování souboru vedení naráží na to, že řada perspektivních a úspěšných herců nemá zájem o stále angažmá a upřednostňuje tu formu hostování, při níž se divadlo podřizuje potřebám a zájmům hostujícího umělce. Tento přístup pramení z rostoucího nepochopitelnosti mezi platem v divadle, který je pod celostátním platovým průměrem (a hluboko pod pražským průměrným hrubým platem), a mezi příjmy zejména u soukromých televizních, ale i divadelních společností. Popsaný soliterní přístup je pro zajištění pravidelné činnosti repertoárového divadla ovšem naprosto nevýhodný, doplňujeme tedy soubor o takové umělce, kteří mají zájem o stálou a potřebám divadla vstříc vycházející spolupráci.

Budování a sehrávání z větší části obměněného ansámblu je činnost, která si vyžadá delší čas, než jsme si původně předsevzali. Jak ukazuje historie divadla, ani tento problém soustavného znovubudování ansámblu není ojedinělý a nový. Odchod „slavných vinohradských hvězd“, zejména V. Preisse, se přirozeně odráží i v zájmu publika, s potěšením však konstatujeme, že řada hereček a herců, s nimiž divadlo v posledních pěti letech začalo pravidelně spolupracovat, získala už u publika vysoký kredit a popularitu.

Rok 2016 na podzim poznamenala dvě po sobě následující dlouhodobá onemocnění předních a vytížených členů divadla T. Bebarové a J. Dvořáka. Přinesla nutnost přezkoušení několika inscenací, což nejen narušilo přirozený chod zkušebních období připravovaných inscenací, ale zejména způsobila vysoký počet změn představení v divácky atraktivním podzimním období. Oceňujeme, že pracovníci divadla všechny tyto potíže zvládli, výpadek tržeb se sice projevil ve vztahu k předpokladům, ale objektivně byly tržby za rok 2016 vyšší než v roce předchozím. Za nejpodstatnější a hodné zaznamenání však považujeme, že přes mnoho změn, změn již hlášených změn a některá zrušená představení se podařilo komunikovat s diváky tak, že, až na několik marginálních výjimek, publikum přijalo naši situaci s vřelým pochopením a ocenilo snahu nezkrátit je na jeho zájmech. **Překonaní repertoárové krize, kdy v jedné chvíli nebylo možno reprízovat osm nastudovaných inscenací, posílilo vztahy uvnitř nově budovaného souboru a věříme, že i vztah důvěry divadla a jeho diváků.**

Poslední z dlouhodobých cílů, totiž nutnost rekonstruovat zastaralou jevištní technologii a téměř po třiceti letech (!!!) vymalovat a opravit budovu a překonat tak předchozími vedeními divadla zanedbanou údržbu a modernizaci budovy spojilo současné vedení DnV jednak s výročí vzniku divadla, jednak si urychlení příprav vyžádala sama technologie, která je již po mnohém „flikování“ v neopravitelném stavu. Hned v lednu 2016 jsme „pouštěli domů“ publikum (rušili na poslední chvíli vyprodané představení), protože zaseklé soustrojí neumožnilo připravit scénu večerní inscenace. Ve spolupráci se zřizovatelem (a majitelem budovy) vedení divadla nechalo provést **odborné znalecké posouzení jevištní technologie z roku 1927.** Na základě tohoto posudku byla přijata opatření, která reagovala na **prakticky havarijní a nebezpečný stav zařízení.** Jejich součástí bylo **zrušení inscenace, která se bez technologií neobešla** (úspěšný Stoppardův Dvojitý agent), **nutnost částečně znovu vyrobít celé segmenty dekorací do stávajících inscenací** (Romeo a Julie, Amadeus), jejichž některé již naplánované reprízy musely být do doby úpravy scénografie odřeknuty. **I tyto skutečnosti negativně ovlivnily výkon divadla roku 2017, znamenaly jednak neplánované vícenáklady, jednak výpadek tržeb. Příprava rekonstrukce se však – i díky tomu – přenesla z oblasti rozvah a vyjednávání do fáze závazné přípravy k projektovým a realizačním činnostem.**

**I s uvedenými omezeními je DnV připraveno na jubilejní rok 2017 a plánuje i jubilejní 110. sezonu 2017/2018. Roku 2016 se zvýšil počet diváků, výše tržeb, počet odehraných představení, repertoár projektu Česká a slovenská komorní hra vzrostl na kapacitně maximálních pět inscenací, vzrostl zájem diváků o doplňkové vzdělávací akce (přednášky, literární pořady).**

Nedostatek relevantní kritické reflexe vedení divadla kompenzuje pomocí interních hodnotitelů. Roku 2016 jimi byli PhDr. L. Krénová, PhD., PhDr. Radmila Hrdinová a prof. PhDr. Vladimír Just, CSc. Vedení divadla i díky otevřené kritické výměně názorů na vykonanou práci nepodléhá sebeuspokojení a samo se soustavně snaží směřování k vytčenému ideálu divadla velké činohry korigovat a zpřesňovat. Nicméně, **vedení divadla je přesvědčeno, že svou povinnost ke zřizovateli jako poskytovatel kulturní služby obyvatelům a návštěvníkům města plní Divadlo na Vinohradech za daných podmínek na vysoké úrovni.**





**V úvodní kapitole výroční zprávy se vždy zabýváme tím, zda a jak se daří postupnými kroky naplňovat vizi Divadla na Vinohradech jako divadla velké činohry a reprezentativní scény hlavního města Prahy. Ve svém úvodním slově k výroční zprávě pak tyto obecnější závěry sebehodnotící analýzy konkretizují a srovnávají aktuální výsledky divadla s předchozími lety.**

*Dovolte mi zde se vši skromností a se sebekritickým vědomím nedostatků v práci divadla opět konstatovat, že rovněž rok 2016 potvrdil skutečnost, že změny, které jsme s vedením divadla zahájili po našem nástupu v roce 2012 v programovém směřování divadla, jeho celkové profilaci a organizaci jeho činnosti, přinesly i roku 2016 výsledky potvrzující jejich oprávněnost a promyšlenost, i to, že odpovídaly kulturním potřebám a zájmům publika a také díky nim divadlo splnilo poslání a úkoly stanovené zřizovatelem.*

*Musím také zopakovat, že roku 2016 se divadlo muselo vypořádat se třemi nečekanými problémy, které měly negativní vliv na řádný a pravidelný chod instituce, ale také na diváky, resp. na návštěvnost, tržebnost a počet návštěvníků divadla. Šlo o rozhodnutí dvou diváky milovaných předních členů souboru ukončit již z důvodů věku své jevištní účinkování. Dále o úraz a dlouhodobou zdravotní indispozici dalších dvou členů střední generace, které vedly k řadě změn představení a k odřeknutí některých z nich. A nakonec o neopravitelný a haváriemi hrozící stav jevištní technologie; kvůli tomu jsme museli odřici některá již prodaná představení, jež nebylo možno z technických důvodů uskutečnit, předčasně stáhnout z repertoáru inscenací za nových provizorních provozních bezpečnostních podmínek nereprizovatelnou a neplánovaně investovat do výroby nových segmentů dekorací některých inscenací tak, aby scénografie odpovídala novým, provizoriem způsobeným podmínkám.*

*Divadlo se dokázalo s důsledky těchto mimořádných a delší dobu jeho provoz omezujících problémů vypořádat díky vysokému pracovnímu nasazení, za něž patří dík všem zaměstnancům, způsobem, který minimalizoval možné*

*ztráty. A tak můžeme s potěšením konstatovat, že počet diváků oproti roku 2015 se zvýšil o 2.424 a dosáhl 119.552. Tržby z vlastních představení se roku 2016 zvýšily oproti roku 2015 o 1.139.000,-Kč a dosáhly částky 32. 803.062,-Kč. Růst počtu návštěvníků a výše tržeb oproti období před nástupem našeho vedení divadla tedy dále pokračuje, a pokud jde o tržby samotné, přesahuje již ve srovnání s rokem 2010 více než 30 %. Divadlo odehrálo vlastním souborem 318 představení, nárůst o 20 představení oproti roku 2015 je dán jednak racionálnější plánováním (a zvýšeným počtem sobotních odpoledních představení pro mimopražské publikum a dopoledních představení pro školní mládež a důchodce), jednak naplněním repertoáru Studiové scény DnV. Návštěvnost roku 2016 činila 77,34% a tržebnost 73,70% procent, jejich mírný pokles způsobilo množství změn vynucené zmíněnými provozními potížemi. Snížil se počet představení na zájezdech (o pět), ale výrazně se dařilo pronajímat divadlo pro významná hostování (Národní divadlo moravsko slezské Ostrava, Městské divadlo Zlín, Festival německého divadla), stálým hostujícím souborem se stal Pražský Komorní balet, v DnV se konaly některé významné společenské a kulturní akce. Díky tomu všemu divadlo navštívilo za rok zhruba 150 000 návštěvníků a příjmy z hlavní a vedlejší činnosti vedly při uzávěrce k vyrovnanému rozpočtu, přičemž divadlo vykázalo 35,2% míru soběstačnosti.*

*V roce 2015 jsme dílčími změnami korigovali systém marketingu a práce s diváky, došlo ke změně na pozici vedoucího marketingu, ke změně webových stránek, k dílčím obsahovým změnám tiskovin, které divadlo vydává a k personálním změnám v obchodním oddělení. V tiskových materiálech (zejména Novinách DnV) začalo být akcentováno 110 výročí divadla. Narůstá internetový předprodej vstupenek, pokračuje práce Klubu DnV a vytváření abonentních skupin (roku 2015 bylo kromě obvyklých abonentských řad vypsaná i abonmá na představení Studiové scény a dárkové Vánoční abonmá). Možnosti účinné marketingové práce divadla jsou přirozeně značně limitovány finančními možnostmi, většinu z nich vykrývá divadlo díky stálým mediálními podporovatelům a systémem různých barterů.*

*Repertoár divadla v roce 2016 byl poznamenán zejména odchodem V. Preisse, který ukončil své jevištní vystupování. V červnu musely být staženy tři divácky silné inscenace včetně legendárního Menlova nastudování Feydeauova Brouka v hlavě. Pro dlouhodobé nemoci v souboru byly po několik podzimních měsíců několik týdnů mimo repertoár inscenace Dvojitý agent (stažena nakonec k důvodů scénografické nekompatibility s havarijním omezením užití jevištních technologií), Amadeus (bylo vyřešeno novým nastudováním role Salieriho), Velká mela (bylo vyřešeno záskokem), Romeo a Julie (bylo vyřešeno záskokem), Ideální manžel (od září 2015 dodnes mimo aktivní repertoár), odložena byla na leden premiéra nové inscenace Feydeauovy komedie Když ptáčka lapají – hlavní ženská role musela být znovu nazkoušena.*

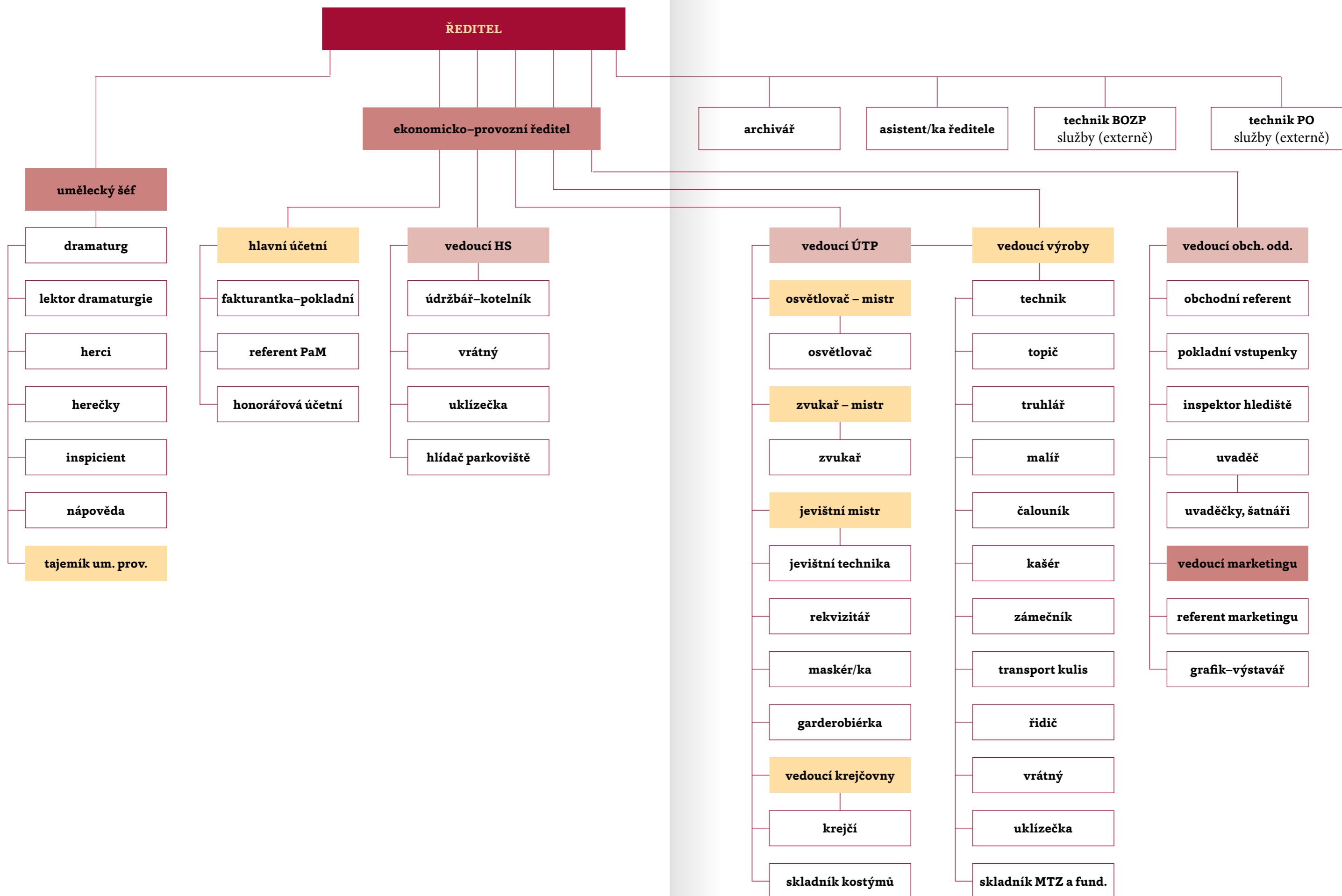
*V roce 2016 bylo nastudováno 8 titulů, z nich 7 bylo premiérováno, včetně 2 inscenací ve Studiové scéně. Derniérováno bylo 8 titulů, vedle komediálních titulů s V. Preissem šlo vesměs o dramata, hry s náročnějším obsahem či hry uvedené v české premiéře (Camus: Caligula, Vedral: Kašpar H., Šrámek: Plačící satyr, Hare: Nezdávej to). Vysokému diváckému zájmu z titulů nastudovaných roku 2016 se těší Shawův Pygmalion, Preissové Její pastorkyňa, Uhdeho Zvěstování. (Pozn. Tabulková čísla návštěvnosti Zvěstování zkresluje fakt, že inscenace byla opakovaně nabízena jako náhradní titul za zrušené reprízy a hrána ve velkém sále, nikoli ve Studio, pro něž byla určena.) Publikum rovněž projevuje potěšitelný zájem o inscenaci Ibsenova Nepřítele lidu a studiovou inscenaci Ibsenova Pikniku. Peškovovi / Gorkého Sluníčkáři své publikum teprve hledají a Breálova komedie Velká mela utrpěla okolností, že byla pro zranění představitelky hlavní role čtyři měsíce mimo repertoár. Na repertoáru Studiové scény se na konci roku 2016, resp. v lednu 2017 ocitlo 5 inscenací řady Česká a slovenská komorní hra (po mateřské dovolené herečky se vrátil na repertoár úspěšný Landovského Hodinový hoteliér). Soustavný zájem o uvádění českého klasického a moderního dramatu se na skladbě repertoáru DnV projevuje trvale a je kvitován publikem, které ho postřehlo a ocenilo zřetelněji, než tzv. odborná obec. Roku 2016 si publikum mohlo vybrat inscenace her G. Preissové, F. Šrámka, K. Čapka, P. Kohouta, M. Uhdeho, L. Smočka, P. Landovského, J. Vedrala, L. Lagronové a T. Verecké.*

*Od podzimu roku 2016 je repertoár tvořen již pouze inscenacemi vytvořenými v době mandátu současného vedení divadla. Těší nás trvalý divácký zájem o starší inscenace, jejichž počet repríz přesáhl počet 50 představení. Jsou jimi Shakespearovo Zkrocení zlé ženy, Kohoutův Hašler, Linehanova Bytná na zabití, počtu 50 repríz by dosáhl Stoppardův Dvojitý agent, kdyby nemusel být z technických důvodů stažen, v prvním pololetí roku 2017 se pak pa-*





desáté reprízy dočká Shafferův *Amadeus* a Landovského *Hodinový hoteliér*. Cenné jsou pro nás výsledky divácké náročnějších inscenací, jejichž počet repríz se pohybuje kolem 30 (a počet diváků zpravidla přesahuje 15 000) – za výrazný úspěch považujeme divácký ohlas společenského dramatu M. Krleži *Rod Glembayů*, Shakespearova *Romea a Julie*, Čapkova *Loupežníka* a věříme, že podobný zájem publika si udrží i Ibsenův *Nepřítel lidu*. Inscenace Šrámkova *Plačícího satyra*, Vedralova *Kašpara H.*, Camusova *Caliguly* a Hareho *Nevzdávej to* končily kolem 20. reprízy, počet jejich diváků se pohyboval mezi 7 000 – 10 000. To není stav plně uspokojivý, nicméně pozitivním zjištěním je, že zájem diváků o tyto náročnější tituly oproti roku 2013, kdy jsme s touto dramaturgickou řadou začínali, vzrostl o cca 3 000 diváků. Studiové inscenace se těší přiměřenému (Landovského *Hoteliér* a *Uhde Zvěstování nadprůměrnému*) zájmu publika a dobře plní nejen svou dramaturgickou, ale rovněž souborotvornou funkci.





Soupis zaměstnanců a spolupracovníků  
(vč. DPP, brigádníci, dobrovolníci) včetně  
údajů o velikosti jejich úvazků.

Pracovní pozice	Třída	Stupeň	Úvazek	Počet zam.
ředitel divadla	13	10	1	1
šéf uměleckého souboru	13	12	1	1
ekonomicko-provozní ředitel	12	11	1	1
šéf marketingu	9	8	1	1
tajemník uměleckého souboru	10	11	1	1
šéfdramaturg	13	12	1	1
dramaturg	9	9	1	1
lektor dramaturgie	10	12	1	1
herecký soubor – muži	10	4	1	1
herecký soubor – muži	10	8	1	3
herecký soubor – muži	10	9	1	4
herecký soubor – muži	11	10	1	1
herecký soubor – muži	11	11	1	1
herecký soubor – muži	12	9	1	1
herecký soubor – muži	12	10	1	1
herecký soubor – muži	12	11	1	2
herecký soubor – muži	12	12	1	5
herecký soubor – muži	12	12	0,5	1
herecký soubor – muži	13	12	1	1
herecký soubor – muži	13	12	0,7	3
herecký soubor – muži	13	12	0,5	1
herecký soubor – ženy	10	8	1	3
herecký soubor – ženy	10	11	1	1
herecký soubor – ženy	11	9	1	3
herecký soubor – ženy	11	10	1	5
herecký soubor – ženy	11	11	1	1
herecký soubor – ženy	13	10	1	1
herecký soubor – ženy	13	12	1	1

Pracovní pozice	Třída	Stupeň	Úvazek	Počet zam.
archivář	9	12	1	1
inspice	7	12	1	3
nápověda	5	9	1	1
nápověda	5	10	1	1
nápověda	5	12	1	1
redakce	9	11	0,5	1
asistentka ředitele	8	8	1	1
personální a mzdový účetní	11	10	1	1
honorářová účetní	9	9	0,8	1
hlavní účetní	11	6	1	1
účetní	9	12	1	1
vedoucí obchodního odd.	9	9	1	1
obchodní referent	9	11	1	1
obchodní referent	9	12	1	3
pokladní vstupenek	7	11	1	1
pokladní vstupenek	7	12	1	3
výstavář/grafik	9	3	0,8	1
marketingový referent	9	12	1	1
vedoucí investiční referent	11	12	1	1
vrátný	1	12	1	4
hlídač parkoviště	1	12	0,7	2
úklid	3	12	1	3
úklid	3	12	0,6	4
údržbář – topič	4	12	1	2
autoprovaz – řidič	6	11	1	1
autoprovaz – řidič	6	12	1	1
MTZ – skladník	5	12	1	1
MTZ – zásobovač	9	12	1	1



Pracovní pozice	Třída	Stupeň	Úvazek	Počet zam.
uvaděč/šatnář/informátor	3	8	0,7	5
uvaděč/šatnář/informátor	4	12	1	1
šéf UT provozu	11	9	1	1
jevištní mistr	9	12	1	2
jevištní technik	5	9	1	6
jevištní technik	5	10	1	5
jevištní technik	6	9	1	1
jevištní technik	6	10	1	10
jevištní technik	8	9	1	2
osvětlovač – mistr	9	12	1	1
osvětlovač – elektrikář	5	12	1	1
osvětlovač	7	9	1	5
osvětlovač	8	9	1	1
osvětlovač	8	10	1	1
zvukař	9	12	1	3
rekvizitář	5	9	1	2
rekvizitář	5	11	1	1
maskér/vlášenkář	6	11	1	1
maskér/vlášenkář	7	12	1	1
maskér/vlášenkář	9	12	1	1
garderobiér	5	9	1	4
garderobiér	5	10	1	1
krejčí scénických kostýmů	7	10	1	2
krejčí scénických kostýmů	7	11	1	1
krejčí scénických kostýmů	7	12	1	3
krejčí scénických kostýmů	9	10	1	1
krejčí scénických kostýmů	9	12	1	1
skladník scénických kostýmů	4	12	1	2
dekorační výroba - vedoucí	9	12	1	2
truhlář	7	12	1	4
truhlář	8	12	1	2
malíř	8	11	1	2
čalouník	7	12	1	1
kašér	8	11	1	1
zámečník	8	11	1	2
manipulační dělník	3	12	1	6
vrátný	1	12	1	4
úklid	1	11	0,75	1
úklid	2	12	1	1
skladník	2	10	0,25	1
skladník - topič	3	12	0,4	1



## Autoři

Jméno	Předmět smlouvy	Hra
Basák Karel	pohybová spolupráce	Velká mela
Battěk Jan	asistent režie	Pygmalion
Brousek Ondřej	autor scénické hudby	Pygmalion
Brousek Ondřej	autor scénické hudby	Velká mela
Brousek Ondřej	autor scénické hudby	Když ptáčka lapají
Burian Jan	režisér	Zvěstování
Ciller Tom	výtvarník kostýmů	Peer Gynt
Čačko Jozef Hugo	výt.v.scény a kostýmů	Velká mela
Čičvák Martin	režisér	Amadeus
Čičvák Martin	režisér	Peer Gynt
Deák Juraj	režisér	Nepřítel lidu
Deák Juraj	režisér	Pygmalion
Dukic' Ivana	pohybová spolupráce	Nepřítel lidu
Dušek Jan, arch.	výtvarník scény a kost.	Když ptáčka lapají
Glogr Karel	výt.v.scény a kostýmů	Zvěstování
Hauskrechtová Jana	výtvarník kostýmů	Pygmalion
Hauskrechtová Jana	výtvarník kostýmů	Sluníčkáři
Hoffer Johann Georg	výtvarník scény	Peer Gynt
Hrbek Daniel, PhD.,Mgr.	režisér	Velká mela
Hrdinová Radmila	hodnocení inscenací	Inscenace sezona 2015/2016
Josek Jiří	režisér,překladatel	Sonety
Just Vladimír, Prof.PhDr.CSc.	hodnocení inscenací	Inscenace sezona 2015/2016
Kodeda Pavel	výtvarník scény	Nepřítel lidu
Kofroň Petr	autor scénické hudby	Zvěstování
Koubská Vlasta, Doc.PhDr.	scénáristka	Výstava Kolář,Konečná
Krénová Ľubica,Mgr., PhD.	hodnocení inscenací	Inscenace sezona 2015/2016
Krivošík Tomáš	pohybová spolupráce	Peer Gynt
Mikotová Zoja	pohybová spolupráce	Její pastorkyňa
Pacek Martin	pohybová spolupráce	Pygmalion
Pokorný Vítek, MgA.	autor článku do programu	Její pastorkyňa
Rosová Kateřina, MgA.	pohybová spolupráce	Když ptáčka lapají
Smetanová Jana	výtvarnice kostýmů	Nepřítel lidu
Steigerwald David	asistent režie	Sluníčkáři
Šiktanc David	režisér	Piknik
Švandrlík Ondřej	autor scénické hudby	Piknik
Tempír Nikola	výt.v.scény a kostýmů	Piknik
Tempír Nikola	výtvarník scény	Sluníčkáři
Tománek Karel František	dramaturg	Sluníčkáři
Vlková Laura Mikel, Mgr.	korepetitorka	Její pastorkyňa
Wolf Milan	hudební režisér	Když ptáčka lapají
Židek Ivo, arch.	výtvarník scény	Pygmalion



## Výkonní umělci

Jméno	Profese	Hra
Aslamas Alexej	hudebník	Když ptáčka lapají
Bačová Martina	hudebník	Když ptáčka lapají
Bartoš Vojtěch	herec	Romeo a Julie
Bartoš Vratislav	hudebník	Když ptáčka lapají, Pygmalion
Battěk Jan	herec	Nepřítel lidu, Pygmalion, Sluníčkáři
Brejcha Petr	hudebník	Velká mela
Brousek Ondřej	herec	Velká mela
Brožová Kateřina	herečka	Když ptáčka lapají
Brummel Tomáš	hudebník	Když ptáčka lapají
Břenková Anna	herečka	mimický sbor
Chlouba Šimon	herec	mimický sbor
Cigánik Jan	herec	mimický sbor
Czechová Alexandra	herečka	Sluníčkáři
Čech Mikoláš	hudebník	Když ptáčka lapají
Černoklynov Ilja	hudebník	Pygmalion
Černý Matěj	herec	mimický sbor
Čonka Anton	hudebník	Pygmalion
Elznic Marek	hudebník	Když ptáčka lapají
Fárek David	hudebník	Pygmalion
Fialová Anna	herečka	Sonety
Hájek Dominick Benedikt	herec	mimický sbor
Hessová Anežka	herečka	mimický sbor
Holienčin Matouš	hudebník	Velká mela
Holubová Iva	herečka	Její pastorkyňa
Hubka Tomáš	hudebník	Když ptáčka lapají
Jalůvková Martina	herečka	Sluníčkáři
Janoušek Pavel, PhDr. CSc.	přednášející	G.Preissová a české vesn.drama
Javořík Viktor	herec	Když ptáčka lapají
Jirucha Jan	hudebník	Pygmalion
Kabát Jan	hudebník	Velká mela
Kalenda Václav	hudebník	Velká mela
Klánský Vladimír	hudebník	Když ptáčka lapají
Kostka Petr	herec	Nepřítel lidu
Kotrbatá Jana	herečka	Pygmalion
Kotrbatá Jana	herečka	Nepřítel lidu, Sluníčkáři
Krátký Vladislav	herec	mimický sbor
Krumphanzl Petr	hudebník	Pygmalion
Kučera Jan	hudebník	Pygmalion
Kuntová Marcela	herečka	mimický sbor
Kunz Lukáš	herec	mimický sbor
Leták Martin	herec	mimický sbor

Jméno	Profese	Hra
Maciuchová Hana	herečka	Večer bez líčidel
Macourková Zuzana	herečka	mimický sbor
Malinjak Vladan	hudebník	Pygmalion
Malkina Lilian	herečka	Když ptáčka lapají
Mayerová Carmen	herečka	Její pastorkyňa, Sluníčkáři
Mesany Tadeáš	hudebník	Když ptáčka lapají
Minařík Martin	hudebník	Pygmalion
Němec Radek	hudebník	Pygmalion
Novák Jakub	hudebník	Když ptáčka lapají
Novotný Michal	herec	různé inscenace
Petrásek Vít	hudebník	Když ptáčka lapají, Pygmalion
Pfauserová Denisa	herečka	Pygmalion
Plachý Martin	hudebník	Když ptáčka lapají, Pygmalion
Pokorný David	hudebník	Když ptáčka lapají
Polišenská Lucie	herečka	Zkrocení zlé ženy
Procházka Jan	herec	mimický sbor
Příkazký Lukáš	herec	Vstupte!
Samojlov Ilja	hudebník	Když ptáčka lapají
Smoček Ladislav	účinkující	Večer bez líčidel
Smutná Jitka	herečka	Romeo a Julie
Souček Jiří	herec	mimický sbor
Stehlík Petr	herec	mimický sbor
Surmová Viktorie	herečka	mimický sbor
Svěrák Šlupka Jiří	hudebník	Sonety
Šatra Jan	hudebník	Pygmalion
Ševčíková Lada	hudebnice	Když ptáčka lapají
Šimon Marek	hudebník	Pygmalion
Šimůnek Jan	hudebník	Když ptáčka lapají
Škoda Petr	hudebník	Velká mela
Šmejkalová Kamila	herečka	Pygmalion
Šturma Antonín	hudebník	Pygmalion
Švormová Libuše	herečka	Pygmalion, Bytná na zabití
Tamchyna Robert	moderátor	Ceny August
Terberová Tereza	herečka	Její pastorkyňa, Sluníčkáři
Töpfer Tomáš	herec	Soudce v nesnázích, Pygmalion
Uhde Milan, PhDr.	účinkující	Večer bez líčidel
Uhlík Petr	herec	mimický sbor
Vaculíková Šárka	herečka	Pygmalion
Veselý Luboš	herec	různé inscenace
Vyskočil Jan	herec	mimický sbor
Žaludová Pavlína	herečka	mimický sbor









### Henrik Ibsen Nepřítel lidu

Překlad: **František Fröhlich**  
Režie: **Juraj Deák**  
Premiéra: **19. 2. 2016**  
Roku 2016: **16 představení**

Slavná společensko-kritická Ibsenova hra pokračuje v inscenaci uměleckého šéfa Juraje Deáka v dramaturgické linii uvádění kanonických textů divadelní moderny a v linii interpretace textů obracejících se svým tématem k aktuálním společenským problémům. Příběh lékaře, který zjistí, že chod prosperujícího lázeňského města je zajištěn využíváním zdravotně závadných pramenů a pokusí se zburcovat veřejné mínění, aby se tomuto neřádu zabránilo, otevírá základní témata fungování demokracie a podmínek pro uskutečňování svobodného diskursu v občanské společnosti. Ibsenem je společenský konflikt současně vyjádřen jako konflikt rodinný, doktor Stockmann a jeho hlavní oponent, starosta, jsou bratři, příčinou infiltrace lázeňské vody škodlivinami je lékařův tchán. Dramaticky účinné zobrazení gordického uzlu etických problémů zápasu o „pravdu“ a „dobro“ s pragmatickým přístupem manipulujícím „zájmy většiny“ našlo v Deákově inscenaci výrazné scénické vyjádření. Publikum „čte“ poselství hry jako aktuální také díky přesvědčivým hereckým výkonům, zejména Igora Bareše v hlavní roli (v anketě diváků DnV August získal nejvíce hlasů), Ivana Řezáče jako starosty, dále pak Simony Postlerové, Oldřicha Vlacha, Markéty Frösslové a Petra Kostky. Inscenaci v hodnocení sezony 15/16 hodnotili (společně s Camusovým Caligulou a Verecké Jobem) jako nejzdařilejší a umělecky nejpřesvědčivější i interní hodnotitelé divadla Dr. Krénová a prof. Just.



### Ladislav Smoček Piknik

Režie: **David Šiktanc**  
Premiéra: **4. 3. 2016 / Studiová scéna**  
Roku 2016: **9 představení**

V cyklu Česká a slovenská komorní hra jsme uvedli jeden z nezávadnějších českých dramatických textů, Smočkův Piknik, hru, jež byla otevíracím představením legendárního Činoherního klubu. Kanonická inscenace režisujícího dramatika Smočka se dočkala i své filmové podoby a stala se demonstrací scénické poetiky, zkoumající možnosti lidského chování, jeho výraz a významy vyjadřující situovanost lidské bytosti v toku žité skutečnosti. Mladý, talentovaný režisér s mladými herci pánské části souboru DnV se pokusil toto „etologické cvičení“ o pěti mužů obklopených neznámou a nebezpečnou přírodou a obklíčených tušeným nepřítelem přečíst na úrovni reflexe žité skutečnosti dnešní generace. Provedení textu klade nové a obtížné nároky na hereckou tvorbu postavy, tu, resp. její zázemí, motivující její jednání v situaci, je třeba vždy vybudovat z osobnostního prožitku herce. Namísto je zde mluvit o osobních tématech herců, jejich obsažnost a současně schopnost je účinně vyjádřit pak přináší inscenaci (a tak tomu bylo v legendárním nastudování ČK) neopakovatelný půvab. Takový herecký přínos přinesli do vinohradské inscenace zejména Daniel Bambas, Denny Ratajský a Jiří Maryško. Možnost reprízovat inscenaci je limitována povinnostmi herců v repertoáru DnV i okolností, že po této tvůrčí zkušenosti se Michal Novotný rozhodl odejít do svobodného povolání.



### Pierre Aristide Bréal Velká mela aneb Francouzská kuchyně

Překlad: **Milena Tomášková**  
Režie: **Daniel Hrbek**  
Premiéra: **18. 3. 2016**  
Roku 2016: **15 představení**

Francouzská situační komedie s apokryfním historizujícím dějovým východiskem byla do repertoáru zařazena jako text, který chce na určité vyšší obsahové a umělecké úrovni uspokojit poptávku obecnosti po rekreativních, zábavných titulech. Vzhledem k prolnutí rodinné a společenské roviny v předloze nabízela se zde možnost komediálního zobrazení rozpolcené společnosti, ve které zápasí jedna politická autorita s druhou podobně, jako u centrální ženské postavy zápasí milostné vzplanutí k jedné postavě se stejně intenzivním vzplanutím k postavě druhé. Konstatujeme, že toto prolnutí komediální nadsázky směrem k jejímu společenskému zobecnění se v inscenaci nepodařilo beze zbytku uskutečnit, tím je také omezena potenciální smíchová katarze druhé části představení. Inscenaci dominuje pozoruhodný komediální výkon u publika oblíbeného Václava Vydry, který, společně s Terezou Bebarovou jako svou nevěrnou milující manželkou dokáže provést diváky všemi peripetiemi komediálního údělu své postavy, aniž by ztratil jejich sympatie. Úraz Terezy Bebarové v říjnu 2016 zapříčinil, že komedii, která vzbudila i přes částečně oprávněné kritické výhrady zájem diváků a její žánrově stylové řešení se po premiéře v reprízách upřesňovalo, nebylo možné až do konce roku 2016 nasadit do repertoáru, ani využít pro zájezdy, pro něž byla původně rovněž zamýšlena.



### Bernard Shaw Pygmalion

Překlad: **Jiří Josek**  
Režie: **Juraj Deák**  
Premiéra: **22. 4. 2016**  
Roku 2016: **32 představení**

S vědomím, že s ohlášeným ukončením jevištního vystupování Viktora Preisse odejdou z repertoáru DnV divácké trvalky (Feydeauv Brouk v hlavě a Simonovo Vstupte!), byla nasazena slavná Shawova společenská a současně milostná komedie. V Deákově tvarově přesné, dynamické inscenaci se tato hra stala výrazným diváckým úspěchem roku 2016 (jejích 32 představení v roce, včetně dopoledních představení pro studující mládež, vykazovalo větší než 90ti procentní návštěvnost). V anketě diváků DnV August hodnotili diváci inscenaci jako počín roku, ocenili její režii, scénografii, hudbu a také Šárku Vaculíkovou jako Lízu. Tzv. odborná kritika řešila problém žánrově stylové roviny inscenace z předsudečných východisek, jako by komediální účinku bylo možno dosáhnout pouze křečovitě stylizovaným jednostrunným herectvím. Tomu se však vymykají výkony J. Štastného, T. Töpfera, N. Konvalinkové, S. Skopala, L. Švormové a také reprízu od reprízy přesvědčivější výkon debutující Š. Vaculíkové. Žánrová konvencionalita konverzační komedie je v inscenaci precizně zachována a díky tomu se v představení nerealizují jen dílčí komické aspekty počínání postav, ale i společenské téma „jinakosti“ a problémů, které vyvolává ve „společenské bublině“. Jsme přesvědčeni o tom, že se podařilo vytvořit inscenaci, která se zapíše do zlatého fondu divadla mezi ta jevištní díla, ve kterých je vysoká umělecká a obsahová hodnota provázená také vysokým a dlouhodobým diváckým zájmem.





**Gabriela Preissová**  
**Její pastorkyňa**

Režie: **Martin Františák**  
Premiéra: **16. 9. 2016**  
V roce 2016: **13 představení**

V dramaturgické linii zpřístupňující hry z kánonu české klasické dramatiky byla uvedena vynikající hra českého vesnického realistického dramatu. Hru jsme nasadili jako náhradu za avizovanou původní Františákovu hru Matka, kterou ještě autor nedovedl do inscenovatelné podoby. Inscenace Její pastorkyňa byla zařazena i s ohledem na blížící se 110. výročí divadla a programově se odvolávala na úspěšnou Kaločovu Gazdinu robu téže autorky uvedenou v 90. letech, a to přinejmenším také obsazením Dagmar Havlové do postavy Kostelničky. Režisér Františák prokázal velký cit pro krajové specifikum textu, nevydal se však cestou etnografické rekonstrukce východisek textové předlohy, ani nabízejícího se realisticko-naturalistického výkladu. Důkladná režijně-dramaturgická příprava odkryla v textu hluboké archetypální zázemí se skrytou ritualitou, tyto kvality hry pak byly v scénografickém (M. Cpin) a hudebním (N. Engonidis) řešení akcentovány. Inscenace přinesla několik výrazných hereckých výkonů, dominuje jí Kostelnička D. Havlové a také zkušené a precizní herecké výkony C. Mayerové, N. Konvalinkové a P. Rímského, výrazným ziskem a překvapením inscenace jsou však zejména přesvědčivé a zralé výkony debutující absolventky DAMU T. Terberové a T. Dastlíka a M. Lambory, kteří svým vypracováním postav oprávnili své angažování do vinohradského souboru. Potěšitelné je, že inscenace se těší vysokému zájmu publika a je zmiňována mezi divadelními událostmi roku 2016.



**Milan Uhde**  
**Zvěstování aneb Bedřichu, jsi anděl**

Režie: **Jan Burian**  
Premiéra: **8. 9. 2016**  
V roce 2016: **17 představení**

V cyklu Česká a slovenská komorní hra ve Studiové scéně DnV nastudoval režisér Jan Burian (který ve stejném prostoru vytvořil v 90. letech zdařilý večer Havlových aktovek) k osmdesátinám dramatika Milana Uhdeho jeho ineditní politickou komedie z 80. let, ve které je na půdorysu frašky vylíčena autentická historka ze soukromí K. Marxe, týkající se jeho manželské nevěry. Intimní se zde snoubí se společenským v účinném komediálním tvaru, který kromě základní komické situovanosti baví také nemoralizujícím obrazem neuspořádaného privátu revolucionáře a myslitele, odhodlaného změnit řád celého světa. Tématem hry se tak stává pokrytectví, a i když demytizace velikána ideologicky prosazované filosofie třídního boje nefunguje dnes tak, jako v době, kdy byla hra napsána, je to právě ono pokrytectví „veřejných osob“, které dnes umocňuje příznivý ohlas u publika. V inscenaci se přesvědčivě představil nový člen souboru Tomáš Pavelka, herecké obsazení (A. Černá, Z., Vejvodová, Otakar Brousek) je vyrovnané a znamenité. Inscenace byla také uváděna jako náhradní představení při podzimních změnách repertoáru vynucených nemocemi a úrazem v souboru, tím je vysvětlen poměrně vysoký počet repríz a statisticky nízká návštěvnost. DnV zahrálo na přání zřizovatele inscenaci na zájezdu v DPOH Bratislava při dnech Prahy v Bratislavě.



**A. Peškov (M. Gorkij)**  
**Sluníčkáři (Děti slunce)**

Překlad: **J. A. Haidler**  
Režie: **Juraj Deák**  
Premiéra: **16. 12. 2016**  
V roce 2016: **6 představení**

V dramaturgické řadě her z kánonu moderní klasické dramatiky se společenským přesahem byla uvedena hra dramatika M. Gorkého, jehož zastoupení na českých jevištích po roce 1989 neodpovídá kvalitám jeho díla a vyjadřuje spíše postoj ke zneužití autorova jména a některých činů v ideologickém diskursu komunistické totality. Hra o bezradnosti a sebezahleděnosti intelektuálů v dobách turbulentních společenských zvrátů přináší mnoho aktuálních témat. Pro inscenaci byl pořízen nový překlad a aktualizován byl i název hry. Dramatikův text je spíše než dějově sevřeným útvarem sledem scén s ambicí vytvořit sociologizující „skupinový portrét“ typizující do určité míry vlastnosti jednotlivých společenských vrstev. Nabízí řadu do různé míry autorem propracovaných portrétů postav a text byl zvolen i jako nástroj sehrávání nově vytvářeného souboru. Z tohoto hlediska, i z hlediska zřetelné artikulace společensko-kritického tématu inscenace splnila v repertoáru divadla svou úlohu. Zatímco interní hodnotitel prof. Just ji označil za jeden z počinů roku 2016 a vysoce ji hodnotil, u tzv. odborné obce propadla nejen inscenace, ale i její autor, což opětovně dosvědčuje místní provinční aktivisticko-předsudečný postoj nejen k práci našeho divadla, ale i ke kánonu dramatu velké činohry. Inscenace teprve hledá své diváky.



**Georges Feydeau**  
**Když ptáčka lapají...**  
Klasická situační komedie  
Režie: **Tomáš Töpfer**

**Henrik Ibsen**  
**Peer Gynt**  
Dramatická báseň  
Režie: **Martin Čičvák**

**Molière**  
**Škola žen**  
Klasicistní komedie  
Režie: **Juraj Deák**

**František Langer**  
**Periferie**  
Drama ze „Zlatého pokladu“ DnV  
Režie: **Martin Huba**

**Jan Procházka – Lenka Procházková**  
**Ucho**  
Scénická verze scénáře slavného filmu  
Režie: **Šimon Dominik**  
Inscenace ve Studiové scéně

**Václav Štech**  
**Vinohradský případ**  
Literární kabaret z pamětí druhého ředitele DnV  
Inscenace ve Studiové scéně v rámci Noci Divadel

**Slavnostní večer ke 110. narozeninám DnV**  
**Ve spolupráci s FOK**  
Režie: **Juraj Deák**

**N. V. Gogol**  
**Revizor**  
Komedie komedií  
Režie: **Juraj Deák**



**V roce 2016 byly (kromě výše uvedených premiérových titulů) na repertoáru DnV tyto inscenace (seřazeny podle data svých premiér):**

**Georges Feydeau  
Brouk v hlavě**

(Derniéra červen 2016)

Menzelova inscenace s V. Preissem a I. Trojanem patřila k oněm diváckým fenoménům, po nichž nikdy neklesne divácká poptávka. Derniérována byla kvůli rozhodnutí V. Preisse ukončit jevištní vystupování v červnu 2016 při 363 repríze.

**Oskar Wilde  
Ideální manžel**

Diváckým fenoménem je i Kališové inscenace Wildeovy konverzační komedie, v roce 2016 byla uvedena 6× a dosáhla tak 168 repríz. Od října je inscenace mimo aktivní repertoár s ohledem na dlouhodobé onemocnění J. Dvořáka

**William Shakespeare  
Zkrocení zlé ženy**

Deákovo nastudování slavné komedie s A. Elsnerovou a F. Blažkem v hlavních rolích se za vysoké návštěvnosti dočkalo na konci roku 2016 63 repríz a stalo se dalším diváckým fenoménem v repertoáru DnV.

**Tom Stoppard  
Dvojitý agent**

(Zrušeno z provozních důvodů bez derniéry v prosinci 2016)

První uvedení brilantní, ale intelektuálně náročné komedie, se těšilo od své premiéry v roce 2013 trvalému diváckému zájmu. S ohledem na nekompatibilitu funkční scénografie s novými, havarijními podmínkami provozu jevištních technologií musela být inscenace zrušena před svou padesátou reprízou bez derniéry.

**Pavel Kohout  
Hašler**

Původní hra významného českého autora napsaná na objednávku divadla patří ke stále diváky vyhledávaným titulům, od premiéry v roce 2013 byla již uvedena 55×.

**Neil Simon  
Vstupte**

(Derniéra v červnu 2016)

Herecké mistrovství V. Preisse a T. Töpfera v této dnes již klasické společenské komedii z ní činilo stálý předmět diváckého zájmu. Derniérována byla kvůli rozhodnutí V. Preisse ukončit jevištní vystupování v červnu 2016 při sté repríze.

**Arthur Wing Pinero  
Soudce v nesnázích**

(Derniéra v červnu 2016)

Znovuobjevená viktoriánská fraška určená nejširšímu diváckému spektru plnila v repertoáru funkci rekreativního titulu. I ona byla stažena s ohledem na rozhodnutí V. Preisse ukončit jevištní účinkování, dosáhla počtu 46 představení

**Graham Linehan  
Bytná na zabití**

Výrazná situační společenská komedie, zařazená ostrovní kritikou mezi nejvýraznější dramaturgické počiny roku 2013. Hru jsme uvedli v květnu roku 2014 v české premiéře. Žánr textu a plně využití herecké komediální možnosti činí z inscenace diváky vyhledávaný titul, do konce roku 2016 byla hra reprízována 50×.

**Miroslav Krleža  
Rod Glembayů**

Vynikající společenské drama moderního klasika chorvatské literatury patří do dramaturgické linie uvádění klíčových dramát moderny (Ibsen: Rebeka, Frisch: Andorra, Pirandello: Jindřich IV., Camus: Caligula). Herecky silná inscenace (D. Havlová, O. Brousek, T. Töpfer, P. Kostka) v koncepčním režijně-hereckém uchopení M. Huby se dočkala za solidního diváckého zájmu. Roku 2016 se uskutečnilo 9 představení

**Pavel Landovský  
Hodinový hoteliér**

Skvostný text Pavla Landovského na Studiové scéně realizoval jako svou, žel, poslední pražskou režii nedávno zesnulý Ivan Rajmont. Mistrovské herecké výkony O. Vlacha a J. Satoranského poutají k této skromné, ale výrazné inscenaci zájem kritiky i publika, od premiéry v říjnu 2014 byla uvedena již 40× a poptávána je i na festivaly a pro zájezdy. V druhé polovině roku

2015 byla mimo aktivní repertár vzhledem k mateřské dovolené M. Frösslové.

**Peter Shaffer  
Amadeus**

Text filmem proslavené hry je součástí dramaturgické řady současné světové dramatiky (Lewin: Nesnesitelné svatby, Stoppard: Dvojitý agent, Beresford: Poslední z Hausmanů, Mrožek: Láska na Krymu, Hare: Nevzdávej to), diváckým přijetím však překonal zájem, který tituly této řady zpravidla poutají. Na vysokém hodnocení kvality inscenace se – výjimečně – shodlo publikum s kritikou. V Čičvákově režii vyniká herecké (a muzikantské) umění O. Brousek. Vzhledem k dlouhodobé nemoci J. Dvořáka nastudoval plnoprávně roli Salieriho D. Ratajský. Inscenace se blíží ke své 50. repríze.

**Karel Čapek  
Loupežník**

Páté nastudování hry ze „zlatého fondu“ DnV je dílem T. Töpfera. Inscenace byla uváděna také v rámci dopoledních představení pro studenty a důchodce. V roce 2016 se dočkala 10 repríz.

**Fráňa Šrámek  
Plačící satyr**

(Derniéra duben 2016)

Inscenace polozapomenuté lyrické komedie Fráni Šrámka, uvedené v DnV v režii K. Čapka se v nastudování R. Lipuse dočkala 21 repríz.

**David Hare  
Nevzdávej to!**

(Derniéra červen 2016)

Společensko-kritická hra předního britského autora uvedená v české premiéře v dramaturgické linii společensky aktivních inscenací. V režii Juraje Deáka byla hrána 19×.

**Jan Vedral  
Kašpar H.  
(Dítě Evropy)**

(Derniéra květen 2016)

Původní česká historická detektivka domácího vnohradského autora v nastudování N. Deákové s vynikajícím L. Příkazkým v titulní roli se dočkala 19 repríz a shlédlo ji cca 6000 diváků.

**Lenka Lagronová  
Nikdy**

Komorní intimní hra současné české dramatičky v nastudování K. Duškové s vynikajícími hereckými výkony A. Elsnerové, Z. Vejvodové a A. Talackové. Hráno ve Studiové scéně DnV.

**Albert Camus  
Caligula**

(Derniéra prosinec 2016)

Existenciální drama slavného francouzského nobelisty v nastudování M. Čičváka s O. Brouskem v titulní roli. Reprízováno 19×.

**William Shakespeare  
Romeo a Julie**

Deákovo nastudování nejslavnější hry o lásce s mladíckými představiteli titulní rolí S. Rojkovou a M. Lamborou se těší potěšitelnému zájmu zejména mladého publika a je proto nasazováno i k dopoledním představením pro studenty. Roku 2016 jsme hráli 21×.

**Tereza Verecká  
Na kamenném, kamenném poli (Job)**

Česká premiéra pozoruhodné hry debutující české autorky v nastudování její generační vrstevnice Z. Buriánové s vynikajícími výkony J. Satoranského a L. Veselého. V roce 2016 zahráno 12× ve Studiové scéně.



## Nepřítel lidu



### Neonacistický nepřítel

**Zdroj:** Divadelní noviny

**Autor:** Jana Paterová

**Publikováno:** 15. března 2016

Drama Henrika Ibsena *Nepřítel lidu* patří mezi jeho nejhranější díla. Svědčí to o jeho aktuálnosti a především o tom, že některé negativní společenské jevy se bez ohledu na dobu nemění. Bylo by proto zpozdilé vykládat text ekologicky, protože závadná voda v lázních, kterou odhalí doktor Stockmann, je zde jen zástupný problém. Daleko podstatnější je autorův pohled na korupci moci, manipulaci veřejným míněním a zneužívání demokratických principů. Ibsen byl ovšem zapřisáhlý individualista, neprojevoval veřejně sympatie k žádné politické straně. A právě v tom spočívá plus hry, která by se jinak straněním Stockmannovi nebezpečně blížila politickému plakátu. Zároveň se v tom však skrývá problém pro inscenátory, kteří by měli co nejvíc vyvážit obě stra-

ny, ideálně tak, aby si otázku položil a zkusil si na ni odpovědět sám divák.

Vinohradská inscenace Juraje Deáka jako by odrážela určité rozpory. Začíná to už vizuální stránkou. Působivá seversky dřevěná scéna Pavla Kodedy, vtipně shozená „moderními“ artefakty, je zaplněna dost nepovedenými kostýmy Jany Smetanové. Centrem režisérovy pozornosti je pochopitelně postava doktora Stockmanna, do pozadí je však až příliš odsunuta role jeho manželky. Simona Postlerová tak nemůže uhrát víc než několik nesouhlasných, trpných a konejšivých grimas. Rodinné zázemí zde slouží jen k tomu, aby ukázalo počáteční idylu, až naivní štěstí, které zkalí Stockmannův vědecký entuziasmus. Zvolený kontrast je pochopitelný, ale dost přexponovaný a pro Igora Bareše v ústřední roli není příliš výhodné začínat jako směšný naiva. Samozřejmě text není prostý komických momentů, ale ty vyplývají z jednotlivých situací, ne z obecné atmosféry. I při své marné cestě za odstraněním otrávené vody totiž Stockmann často působí jako naivní idealista, což je

ovšem dáno srážkou s pragmatismem společnosti, která vidí i problematiku důsledky jeho činu. Bareš pak musí stupňovat herecké prostředky, aby působil věrohodně. Zachraňuje ho většinou energie, se kterou se do role přímo vrhá, i když klíčová závěrečná scéna není moc jasná. Stockmann zůstává osamocený s puškou v ruce, vypadá nepřičetně, ale zároveň udělá gesto, které vypadá politicky (ať už zprava, nebo zleva). Možná to souvisí s aktualizací, kterou zvolil režisér. Většina, která útočí na doktora, má totiž výrazné neonacistické rysy. Důvodem, proč byl zvolen tento nepřiliš adekvátní aktualizací moment, bylo zřejmě naznačit, kam až se podobná situace může zvrhnout v souvislosti s extrémními náladami v naší společnosti.

Skutečným protivníkem Stockmanna je tady ovšem především jeho bratr Petr, starosta a vůdce většiny obyvatel, kteří se cítí ohroženi. Ivan Řezáč pro něj zvolil chladnou tvář technokrata, který málokdy zvýší hlas, ale přesto jeho argumenty mají své opodstatnění. Je precizním technologem moci, ze sourozeneckého vztahu mu mnoho nezbyvá. Přesto nepůsobí tato postava schematicky, Řezáč ji udrží v přesvědčivém celku a je Barešovi rovnocenným protihráčem. Právě díky němu může divák zapochybovat, jestli se Stockmann už nepropadl do osidel vlastního fanatismu, který má ničivou sílu. Méně se daří dvojici mladých herců, Václavu Jílkovi a Marcelu Lamborovi v rolích novinářů a kariéristů, kteří je rozmělňují do obvyklých klišé. Standardní figurky vytvořili Petr Kostka jako lišácký Stockmannův tchán Morten a Oldřich Vlach jako opatrní nakladatel Aslaksen.

Z vinohradské inscenace si tedy divák určitě odnese hlavně nezpochybnitelný dojem, že Ibsenova hra promlouvá neuvěřitelně živě k naší současnosti, i když je stará sto třicet čtyři let. ■

### Vinohradský doktor Stockmann mezi komikou a šílenstvím

**Zdroj:** Novinky.cz

**Autor:** Radmila Hrdinová, Právo

**Publikováno:** 20. února 2016

**Celkové hodnocení:** 60%

Po Rosmersholmu hraném pod názvem *Rebeka* uvedlo Divadlo na Vinohradech další Ibsenovu hru sledující téma společenské morálky a postavení jedince ve společnosti, a sice *Nepřítel lidu*.

Tato hra patří k nejpoličtějším a zároveň i nejkomplicovanějším Ibsenovým dramátům. Z čistě vědeckého odhalení, že zamořená voda prosperujících lázní ve skutečnosti pacientům škodí, se odvíjí politické soupeření o moc, v němž se rozostřují hranice pravdy, lži, spravedlivého boje a osobních motivací, a které v postavě doktora Stockmanna sahá až k zpochybnění samotných základů demokratické společnosti.

### Ostermeirův *Nepřítel lidu* zážitkem roku

*Nepřítel lidu* vzbuzoval už v době premiéry na začátku 80. let 19. století vášnivé debaty o žánru hry, která v sobě nese prvky komedie, tragédie i společenského dramatu. Od té doby se interpretace hry přikláníjí tu na jednu, tu na druhou stranu. Poslední razantní výklad nabídl Thomas Ostermeier na scéně berlínské Schaubühne, inscenace byla k vidění na posledním ročníku Mezinárodního festivalu Divadlo v Plzni a v právě zveřejněných nominacích na Ceny divadelní kritiky zaujímá pozici největšího zážitku ze zahraničního divadla loňského roku. Jeho Stockmann byl postavou, u níž se sympatie publika přelévaly tu na jednu, tu na druhou stranu, a jehož boj s městskou radou o lázně kontaminované průmyslovými zplodinami vyzníval opravdu aktuálně.

Ve vinohradské inscenaci v režii uměleckého šéfa souboru Juraje Deáka je Stockmann od začátku ve vědomí diváků budován jako sympatická postava. S až prvoplánovou názorností se divákům předvede jako milující a pozorný otec svých dětí i vzdělanec vlastní obrovskou knihovnu, veselý bonviván a požitkář, dychtivě zakouslý do svého vědeckého odhalení a očekávající, že ho městské společenství náležitě ocení („No, nejsem dobru?“). Ve své naivitě a nadšení je ale zároveň od počátku komickou figurkou, v dnešní společnosti naprosto nepředstavitelnou a nereálnou.

### Stockmann jako umanutý solitér

A stejně tak se vyvíjí i dál - mimo společensko-politický kontext, solitér, uzavřený do sebe, takže lze souhlasit s tím, když ho okolí označí za sobce. A na rozdíl od Ibsenova textu, kde při něm věrně stojí jeho žena i rodina až do konce, zde se od něho postupně všichni odvracejí jako od nebezpečného, politováníhodného i škodlivého fanatika. Do této polohy ho režie zjevně čím dál posunuje (jak jinak si lze vyložit náznak Stockmannova hajlování?), až ho nechá skončit jako šilence, ohrožujícího s puškou v ruce vlastní rodinu, uvízlého ve své samotě



jako v definitivním pochybném vítězství. Bez sympatií rodiny a zjevně i publika.

Igor Bareš hraje Stockmanna zcela v duchu tohoto výkladu a hlavně svého plnokrevného hereckého naturelu, zpočátku jako bezelstného a radostného naivu, který jen málo chápe reakce okolí, a nakonec jako samozvaného elitáře nacházejícího východisko ve své výjimečnosti až k téměř mstivé zkáze. Je to výkon úctyhodný, přesto tato postava působí roztrášená do několika poloh, z nichž se jen stěží dá složit uvěřitelná lidská bytost.

Ostatní postavy jsou proti Ibsenově textu zjednodušené na více méně jednobarevnou charakteristiku – Stockmannova žena Kateřina (Simona Postlerová) je daleko více ochránkyní rodinného krbu než Stockmannovou soupeřnicí a oporou, postavy novinářů Hovstad (Václav Jílek) a Billing (Marek Lambora) jsou klišovitými figurkami prodejného tisku, Aslaksen (Oldřich Vlach) jako opatrnický směšný konzervatívec.

#### Ivan Řezáč a Petr Kostka vytvářejí zajímavé figury

Nejsoudržnější a neuvěřitelnější postavou je tu Stockmannův bratr a starosta města Petr, jehož Ivan Řezáč hraje jako umírněného, dobře se ovládajícího a taktiku společenských her ovládajícího politika. A Petr Kostka předvede v Mortenu Killovi své herecké umění vytvořit i na malé ploše celistvou figuru: nejprve divákům ukáže rázovitěho staříka rozkuráženého radostí z napadení politické opozice a poté chladného a cynického taktika ve chvíli manipulace se závětí, kdy má všechny trumfy v rukou.

Vinohradský Nepřítel lidu je pokusem o aktuální přečtení Ibsenovy hry, který ale nedrží příliš pohromadě. Na jedné straně aktualizací neonacistická skupinka povykujících demonstrantů, na druhé zkarikované figurky Ibsenovy hry. Leccos z politické argumentace samozřejmě zazní povědomě, ale ve výsledku působí Ibsenova hra přece jen jako ze zcela jiného tisíciletí.

#### Igor Bareš je povedený nepřítel lidu

**Zdroj:** Čt24

**Autor:** Dana Benešová-Trčková

**Publikováno:** 23. 2. 2016, Praha

Divadlo na Vinohradech přichází s velice aktuálním kusem, přestože jde o přes sto třicet let starou hru Henrika

Ibsena. V hlavní roli Nepřítele lidu exceluje Igor Bareš jako uznávaný lázeňský lékař, trefně obsazený režisérem a spoluautorem úpravy Jurajem Deákem. Diváci rezonují s poselstvím inscenace o manipulaci s informacemi a strastiplné cestě nepopulární pravdy k lidem.

Nepřítele lidu lemují nevtíravá hudba Ondřeje Brouska, která jen tu a tam jemně akcentuje jevištní situace. Oproti monumentální orchestraci vinohradského Romea a Julie, v níž je Brousek působivě excentrický, ustupuje tady skromně do pozadí ve prospěch hereckých akcí. Těžiště činohry spočívá v odlišné typologii fyzického vzhledu i jednání bratrů Stockmannových - zádumčivého starosty Ivana Řezáče a živelného doktora Igora Bareše. Roli zarputilého tchána Mortena Killa ztvárňuje Petr Kostka.

#### Jedy do léčivé vody

Ibsen se inspiroval tématem lázeňského maloměsta a zkušenostmi otce teplického rodáka Alfreda Meissnera. Lékař Eduard Meissner zveřejnil informace o choleře, která se roku 1832 v Teplicích objevila. Reakce místních byla bouřlivá, házeli po něm kameny. Nadčasovost Ibsenova dramatu funguje přesně, tady a teď. Psychologická drobnokresba figur představuje vizionáře, rebely, liberály i konzervativce. V lázních vypukne panika, způsobená medializací vědecké studie o jedovatém znečištění léčivé vody.

Shodou okolností se v Čechách poslední dobou objevují články a reportáže z Náchoda, pojednávající o špatném stavu – s přítomností arzenu - a odstávce oblíbené minerální vody Idy. Kontroverzní téma inscenace postupně vtahuje do problematiky, sledujeme napínavé záležitosti, odehrávající se v bytě dr. Stockmanna, redakci městských novin, na veřejném shromáždění. Právě zde probíhá nejcivilnější část představení, kdy aktéři manifestace autenticky vystupují z publika.

#### Dům z karet

Účelná scéna Pavla Kodedy pomocí velké dřevěné variabilní stěny s knihami či šanony ilustruje domácí i redakční prostředí. Domácnost působí útulně, přitom není přeplněná, využívá možností víceúrovňového pódia a transparentních závěsů. Paní domu, opatrná manželka Kateřina (Simona Postlerová), se snaží udržet chod rodiny v klidu a beze změn, což vzhledem k povaze manžela není reálné. Tomáš Igora Bareše srší energií, coby skutečný hybatel děje prochází proměnami nálad, jeho spasitelství strhuje s sebou.

Kuráž s vitalitou charakterizují Tomáše Stockmanna, stejně jako rezervovanost a manipulativnost definují jeho bratra Petra. Intriky radnice, názorové zvraty médií, zákulisní machinace - takový Ibsenovský Dům

z karet (mimočodem: skvělý seriál), mocní užívají strategii ve všech ohledech... „Celá společnost se musí vyčistit, vydezinfikovat,“ tvrdí v závěru hry Tomáš, s puškou a sám. Jeho vzpoura alarmuje i dnes. ■

## Piknik



#### Piknik je zkouška strachu, ale není důvod se bát

**Zdroj:** Česká televize

**Autor:** Dana Benešová-Trčková

**Publikováno:** 12. 3. 2016

Studiová scéna Divadla na Vinohradech uvedla premiéru legendární hry Ladislava Smočka Piknik, někdejší ustavující drama pražského Činoherního klubu. Jejím hlavním tématem jsou odlišná chování osob v ohrožení. Tajemná džungle nemilosrdně rozkrývá povahy hrdinů a přitom si zachová své tajemství.

Není piknik jako piknik. Tento je napínavým válečným konfliktem, odehrávajícím se kdesi v Tichomoří. I když by si ten s hojností jídla, pití a flirtování vojáci moc přáli, jejich piknik přináší příšeří, noc, zlověstné zvuky a existenční obavy.

Ladislav Smoček dokončil metaforické dílo v roce 1963 a o dva roky později ho uvedl v Činoherním klubu. Drama získalo ve spolupráci Smočka s režisérem Vladimírem Sísem také černobílou filmovou podobu (1967). „Piknik zůstává po kongeniálním Smočkově nastudování výzvou, která láká k té opovážlivosti se jí znovu zmocnit,“ vysvětlil dramaturg Jan Vedral, proč vinohradská scéna po hře opět sahla.



Herecké party Jiřího Hálka, Miroslava Macháčka, Jana Kačera, Františka Husáka a Josefa Somra z původního divadelního obsazení v novém nastudování se ctí zastali Denny Ratajský, Jiří Maryško, Daniel Bambas, Marek Holý a Michal Novotný, jenž mne nejvíce oslovil jako rozvázný Tall.



Interpretace charakterů figur zůstává na režijním vedení Davida Šiktance a do určité míry na představitelích rolí, z nichž všechny jsou v jistém smyslu hlavní. Psychika jedinců v extrémních životních situacích diváka zajímá, ale dá se předpokládat, že inscenace bude logicky více bavit pány. To kvůli dominantním motivům války, nepřátelství, hodnostní a osobnostní hierarchie.

#### Tropická samota konfliktu

Všechny jevištní situace vznikají na základě mužského ega, rozehrávajícího nečekané zvraty obrazů a podporujícího narůstající napětí. Z divadelních prostředků volí inscenátoři úspornost světla a maskáčovou dekoraci, zakrývající celý prostor, takže si hlediště navykne bedlivě sledovat dobře maskované osoby. V takovém případě je hlas a pohyb důležitější než mimika tváře nebo pravdivost očí. Slyšíme cikády, zbraně jsou občas namířeny proti nám, je šero a nevíme, co nebo kdo se vyřítí z nejbližšího křoví. „Nenapadlo vás někdy, že tělo zmizí snadno v rostlinách?“

Spojovací komentáře příběhu zprostředkuje projekce, což hru zestručňuje. Čekání na noční hlídce děj místy záměrně zpomalí, dynamiku přinášející momenty vyprovokované agrese, chlapeckého řádění s pěny na holení či ukázky mazáckých praktik. Disharmonická monotónní hudba Ondřeje Švandrlíka umocňuje atmosféru strachu.

Bezpečí vnějšího i vnitřního světa závisí na nebezpečném průzkumu křoví. Tak to prostě je. Potřebujeme vědět, co způsobuje ten „divnej šramot“ v naší blízkosti. ■

#### Pět mužů vibrujících v džungli

Zdroj: Novinky.cz

Celkové hodnocení: 80%

Radmila Hrdinová, Právo

Publikováno: 13. března 2016

Dramaturgie pražského Divadla na Vinohradech se odvážně rozhodla dát ve Studiové scéně prostor českým a slovenským hrám. A vedle původních her uvádět i stěžejní texty 20. století. K Landovského Hodinovému hoteliérově a Topolově Kočce na kolejích se tak začátkem března přiřadil i Smočkův Piknik.

Pět mužů na kraji noci ztracených v tropické džungli. Unavených, rozjitřených představou nepřítele za každým křovím, s nervy na pochodu. Nevíme o nich víc, než co nám prozradí svým jednáním. A během osmdesáti minut s nimi prožijeme vzrušující noc.

Režisér David Šiktanc to pěti hercům nikterak neulehčil. Ve strohém maskáčovém prostoru herci oblečení do stejných uniforem, velmi úsporně nasvíceni, splývají s pozadím a je jen na nich, do jaké míry se prosadí. Šiktanc ovšem za pomoci zvuků, dobrého temporytmu a přesné herecké akce dokáže přesně navodit pocity napětí, strachu, ohrožení i hysterie.

Citlivý Rozden Dennyho Ratajského se utíká k vidině poválečné rodinné idyly, provokatér Smiler Jiřího Maryšky balancuje mezi komikou a podivínstvím, četaře Burdu vede Daniel Bambas po klikaté stezce od klidu k hysterickým výbuchům, rozvázný Tall Michala Novotného budí nejvíce sympatie publika a velitel Cracmiller Marka Holého svým zmizením v džungli motivuje narůstající napětí mezi zbylou čtveřicí.

Šiktanc velmi šikovně udržuje diváky v nejistotě, kdo je kdo, nikdo tu není jednoznačně dobrý nebo zlý, pochybnosti se neustále přelévají a ústí v nečekaná odhalení. Inscenace má tak napětí, otázkou je jen velmi křehký poměr mezi dramatem a prostorem pro jeho humorné odlehčení.

V každém případě je ale Piknik dalším silným argumentem pro dramaturgicko-inscenační linii Studia. O tom, že Smočkova hra je i po půlstoletí živá a brilantně vystavená, ani nemluvě. ■

## Velká mela aneb Francouzská kuchyně



#### Vyčichlá levandule Bréalovy Velké mely

Zdroj: Novinky.cz

Autor: Radmila Hrdinová, Právo

Publikováno: 19. března 2016

Celkové hodnocení: 40 %

Řadu svých diváckých tutovek se pokusilo rozšířit pražské Divadlo na Vinohradech sázkou na francouzského dramatika Pierra-Aristida Bréala, jehož Husaří patří dodnes ke vzpomínaným inscenacím někdejšího Divadla satiry respektive Divadla ABC.

Jenže to bylo před více než půlstoletím, Bréalovu hru upravil Jan Werich, režiroval Miroslav Horníček, oba v ní hráli spolu s Jaroslavou Adamovou, Stellou Zázvorkovou, Václavem Tréglem a dalšími hvězdami. A ani tehdy se o inscenaci nepsalo jen s nadšením.

Ale budiž. Na Vinohradech zvolili Bréalovu Velkou melu, která kombinuje milostný trojúhelník s politikou satirou o převlékání kabátů - z císařského do re-

publikánského a posléze královského. A naopak. A každý se z toho snaží něco vytěžit.

Budiž podruhé. Jenže Bréalův text zastaral, je upovídaný až běda a spasit by ho mohl snad jen nový Werich s Horníčkem, kteří by mu stříhli na současný kabát. Na Vinohradech ale nepřišli na nic lepšího, než pozvat režiséra Daniela Hrbka, aby zopakoval svou třináct let starou inscenaci ze Švandova divadla, se vším těžkopádným humorem, podbízivými fórkami a zbytečnými vulgarismy v gestu i slovu.

A přece se na začátku zadrželo, že by trojice Václav Vydra, Ondřej Brousek a Tereza Bebarová mohla zajiskřit v brilantním hereckém triu. Kdyby to ovšem nebylo jiskření z vyhaslého popela inscenace, která svou poetikou zastarala už před mnoha desetiletími a toporně se prodírá vpřed.

K šumivé francouzské komedii se to vše má asi tak jako lány umělé levandule pokrývající předscénu k té pravé, omamně vonící provensálské květeně. ■



## Pygmalion



### Pygmalion jako muzikál, leč bez muziky

**Zdroj:** Divadelní noviny

**Autor:** Ivan Žáček

**Publikováno:** 8. května 2016

Tématem Shawovy konverzační komedie Pygmalion (1912) je jazyk, jako nástroj sociální komunikace i determinace, to platí i po stu letech. Zrušit toto téma a vytunelovat daný žánr tak, jak to učinili na Vinohradech, vyvolává u diváka – a to i diváka otevřeného reinterpetacím – logicky očekávání, čím bude toto vše nahrazeno.

Pygmalion se dodnes na jevišti udržuje jako nejpopulárnější ze všech Shawových her, protože jeho téma je stále plné života. Jazyk jako téma nemůže nikdy zestárnout. Není snad naše zplanělá řeč, zneostřování, vyhasínání pojmenovávacích funkcí ve jménu posluhování politické korektnosti jedním z hlavních stesků dneška? Do toho se však Juraji Deákovi nechtělo, a tak se svým inscenačním týmem raději pokračoval ve své entertainersky bezzubé

linii, jako by zapomněl, že tentokrát neinscenuje muzikál, ale činohru – lehrstück sršící shawovsky jiskřivým humorem a brilantním dialogem. Inscenační klíč, jež si zvolil – uječená crazy –, ovšem dveře k Shawovi neodmyká, ale definitivně zamyká. Velký díl viny tu nesou i nevhodné zásahy do už tak silně modernizujícího překladu Jiřího Joska, což u hry jako Pygmalion může mít fatální následky.

Lze to do jisté míry pochopit: obavy, že by to herci neudělali, nejsou, bohužel, nereálné. Shawova hbitost, plynulost, mnohvrstevnatost dialogu, skrytá ironie i štiplavé narážky – to vše je českému herci dneška takřka nedostupné. Zcela logicky, jestliže řeč zaujímá v jeho hierarchii hereckého umění až jedno z posledních míst, hned za break dance. Přesto se i z vinohradských herců dalo dostat po této stránce více.

Výkony Tomáše Töpfera (Pickering), Libuše Švormové (paní Higginsová) to jasně naznačují, přestože jejich charaktery byly nedostatečně rozvinuty, degradovány z aktérů na pouhé komentátory akce. Nemluvě o Janu

Štastným, jenž mohl mnohem lépe zúročit své řečové schopnosti – jeho Higgins je však prezentován pouze jako neomalený buran, sobecký a přehlíživý, avšak zcela bez fascinace svým koníčkem – fonetikou. Režie opomíjí, že to je podstatná součást nejen Higginsova charakteru. Že palatálně alveolární frikativy, tak pracně pilované po mnoho měsíců před zrcadlem, svíčkou či mikrofonem, jsou nejen humorným, divadelně velmi vděčným kořením. Ambivalencí, jež Higginse a Lízu spojuje i rozděluje, ale i materií a pointou celého příběhu, jež učiní z květinářky dámu.

Inscenátoři vyšli z originální verze, ale nevzali v úvahu, že sám Shaw převzal řadu změn, na něž připadl při tvorbě scénáře k filmu (1938), mimochodem oceněného Oscarem, i do divadelní verze. Za poslední autorizované znění tedy možno považovat ono z roku 1941, obsahující mj. i větu: Déšť dští v Španělsku..., o níž panuje všeobecný omyl, že se spolu s dalšími objevila až v broadwayském muzikálu roku 1956.

Šárka Vaculíková, jež na poslední chvíli zaskočila za Markétu Frösslovou, má dobré momenty, ale její Líza, antická Galathea modelovaná sochařem Pygmalionem ne dlátem, ale slovem, je charakterizována více pohybem než řečí. Pobíhá neustále živelně sem tam, šermuje zuřivě rukama, ještě jako holka z Lisson Grove, ale její proměna se nedaří, je z ní náhle umělá loutka, a když má hrát samu sebe, neví, co hrát. Těžko říci, čím okouzlí, až už na plese, či Freddyho, zde koktavého dementa.

Chtěně otevřený závěr nemůže fungovat: Freddy jako budoucí partner je automaticky mimo hru. Nejvýraznějším výkonem je tak Doolittle Svatopluka Skopala, s jehož příchodem vše na scéně načas ožije, než opět upadne do laciného přehrávání. ■

### Shaw přišel na Vinohradech dost zkrátka

**Zdroj:** Novinky.cz

**Autor:** Radmila Hrdinová, Právo

**Publikováno:** 23. dubna 2016

**Celkové hodnocení:** 55%

Shawovu komedii Pygmalion o proměně květinářky Lízy Doolittleové proslavil broadwayský muzikál My Fair Lady víc než původní hru. Divadlo na Vinohradech se vrátilo k Shawově původnímu textu, byť v razantní úpravě a v překladu Jiřího Joska, který ovšem na první poslech nepředčí jazykově rafinovanější verzi Milana Lukeše.

Proč se vinohradští rozhodli pro Shawa, je tak trochu záhada, protože inscenace v režii Juraje Deáka má daleko blíže k muzikálu a vůbec nejbliž k razantní crazy, která převálcovala jemnosti brilantní konverzační komedie, jakou napsal Shaw. Deák si ostatně My Fair Lady vyzkoušel už v Divadle na Fidlovačce. A i scéna Ivo Žídka nezapře inspiraci jeho scénografií ke karlínskému muzikálu. Ale budiž, je příjemně historizující a elegantní.

To, co se na této scéně odehrává, je ale ukřižovaná show, nikoli Shaw. Lízu, zde Elizy, hraje mladá herečka Šárka Vaculíková známá z televizního seriálu Ulice, která nahradila původně obsazenou, leč těhotnou Markétu Frösslovou. Vaculíková má pro tuto roli nesporně dispozice, ale režie ji vede k tak razantní nadsázce v jednotlivých fázích její proměny, že se jí postava rozpadá, a kým je její Líza, se vlastně nedozvíme.

Na začátku to je nesnesitelně uječená fúrie, za jejímž permanentním ječením zanikají veškeré jemnosti Shawova textu, z nepochopitelných důvodů se navíc u Higginse chová spíš jako prostitutka než pouliční květinářka. V další proměně vidíme Hoffmannovu strnulou Olympii, ovládanou loutkářem Higginsem v absurdní nadsázce. Čím okouzlí Líza na plese, nemá divák šanci se dozvědět, protože ji dokonale převálcuje šílená karikatura Higginsova maďarského žáka (Denny Ratajský).

A když má být Líza konečně sama sebou a svěst vítězný zápas se svým stvořitelem, zůstane u okouzlících pohledů na Higginse a textu recitovaného nepřirozeně posazeným vysokým hlasem, posilující dojem uměle vytvořené bytosti. Možná to měl být výklad, který inscenace nabízí, ale živou a zajímavou postavu se z Lízy vytvořit nepodařilo.

Jan Štastný v Higginsovi vytváří rošťáckého nevychovaného kluka, který sedí jeho hereckému typu a u něhož spolehlivě setrvává po celou dobu představení, Tomáš Töpfer mu decentně sekunduje ve vlídném, ale nepřilíš výrazném plukovníku Pickeringovi. Svatopluk Skopal vystřihne v prvním výstupu excelentně postavu lišáckého popeláře Doolittlea, než v druhé polovině hry ke škodě věci podlehne obecné manýře halasného přehrávání.

Vinohradský Pygmalion znovu ukázal, že konverzační komedie to má na českém jevišti těžké. A že je daleko snazší vyměnit ji za divácky možná vděčnější, ale lacinější crazy. Přitom herci by Shawovu školu jiskřivé konverzace potřebovali jako sůl. Že by si s ní rozuměli, naznačuje Paní Higginsová Libuše Švormové a občas i Töpferův Pickering. ■



## Lízu Doolittleovou trápí na Vinohradech křeče

**Zdroj: Česká televize**

**Autor: Dana Benešová-Trčková**

**Publikováno: 26. dubna 2016**

Divadlo na Vinohradech premiérově uvedlo v režii a úpravě Juraje Deáka hru Pygmalion od G. B. Shawa. Svou celkovou aranžii tihne k muzikálu či operetce, na což má – i vzhledem k slavnému titulu My Fair Lady – nezadatelné právo. Vinohradský Pygmalion přináší velmi pohlednou scénu a šmrncovní kostýmování, svižnou jazzovou hudbu a ne příliš zdařilý výběr představitelky hlavní role.

První rebelskou Lízou Doolittleovou, kterou jsem na jevišti viděla už v půlce sedmdesátých let, byla květinářka drobná, leč razantní Jorgy Kotrbové v režii Luboše Pistoria. Měla dryáčnickost i sex-appeal, profesora Higginse tehdy v Realistickém divadle ztvárnil věčný elegán Jiří Adamíra. Vytvořili spolu skvěle kontrastní, a přesto herecky dokonale partnerskou dvojici. Divadlo na Vinohradech inscenovalo známý kus podruhé ve své historii, ten předchozí režíroval v roce 1968 František Štěpánek s Jiřinou Bohdalovou a Milošem Kopeckým.

Hostující Šárka Vaculíková (Eliza) stráví dlouhé první pasáže, odehrávající se na chodníku a v domě profesora Higginse, v podivné křeči, kdy její křik a intonace dráždí uši diváků. Zmatený rychlý pohyb mladé květinářky působí nervózně a patrně naschvál ruší idylu městské ulice v dešti.

Úlevná změna přichází až s obrazem salónního pokoje autoritativní paní Higginsové, kterou bravurně vykresluje Libuše Švormová. Od té chvíle se Eliza vyjadřuje jakousi robotickou řečí komunikačních klišé, na což publikum pozitivně reaguje.

Nastavená stylizace mluvy se během posunů děje uvolňuje podle společenského vývoje figury. Vynalézt takovou dokonalou Elizu se někomu hned tak nepovede, ocení ji i vášnivý tanečník maďarského původu v podání Dennyho Ratajského, který ji svádí na plese (pohybová spolupráce Martin Pacek).

Činorodý učitel Higgins, v podání Jana Štastného, získává více tváří. Vychutnává si nepraktického, ale vzdělaného zapáleného vědce a syna, na něhož je matka sice pyšná, ovšem neustále ho peskuje za jeho neohrabanost. Higginsův věrný společník, plukovník Pic-

kering, sympaticky zhmotněný Tomášem Töpferem, užívá (aniž by na sebe strhával pozornost) klidnou mužskou sílu, vyvažující profesorovu agilnost.

Nejvýraznější vtip a energii zosobňuje Svatopluk Skopal coby popelář a budoucí zbohatlík Doolittle. Jeho vstupy jsou skutečným hereckým koncertem. „Bejt ne-počestnej, to je větší sranda,“ tvrdí rozšafný Elizin otec.

Nový Pygmalion prezentuje plejádu známých herců a krásné scenérie, pojetím nepřekvapí, ale přenesse nás do jiné krajiny, v níž si na všední starosti přes dvě hodiny nevzpomeneme. ■

## Higgins a Líza zapomněli na eleganci a kultivovanost. Na Vinohradech mají dárek pro mainstreamového diváka

**Zdroj: Český rozhlas**

**Autor: Jana Soprová**

**Pořad: Mozaika**

**Stanice: ČRo Vltava**

**Délka pořadu: 150 minut**

**Publikováno: 28. dubna 2016**

Antický mýtus o sochaři Pygmalionovi, který se zamiluje do svého výtvaru a touží mu vdechnout život, inspiroval anglického dramatika George Bernarda Shawa. Komédie Pygmalion patří k jeho nejslavnějším dílům. Hlavními postavami jsou londýnský profesor fonetiky, který se rozhodne z pouliční prodavačky květin vychovat dámu schopnou okouzlit i nejvyšší společenské kruhy. Divadlo na Vinohradech uvedlo hru v premiéře 22. dubna.

V historii Divadla na Vinohradech jde o druhé uvedení Pygmaliona. Poprvé to bylo v roce 1968 v režii Františka Štěpánka s Jiřinou Bohdalovou a Milošem Kopeckým. Současnou inscenaci nastudoval režisér Juraj Deák. Do role Lízy Doolittlové obsadil Šárku Vaculíkovou, profesora Higginse si zahraje Jan Štastný. V Plzni hrála Lízu Markéta Frösslová, a nebýt její „nejkrásnější ženské role“, zopakovala by si ji i na Vinohradech. Takto se patrně splnil herecký sen Šárce Vaculíkové, která je pro hubatou květinářku rozhodně vhodným typem. Navíc splňuje další důležité kritérium, lidé ji znají z televize, stejně jako její protihráče - Jana Štastného a Tomáše Töpfera. Toto konstatování nemá znít ironicky, ale ukazuje velmi názorně, že Vinohrady programově cílí na mainstre-

amového diváka a pro něj připravují vděčně přijímané „lidové divadlo“

## Televizní tváře, muzikálová scéna a varietní výstupy

Podobně jako u předchozí inscenace, Romea a Julie, má scéna až muzikálově působící rámeček. A to jak ve svižné swingové hudbě Ondřeje Brouska, tak ve scéně Ivo Židka, v níž se proměňuje prostředí vytahováním a spouštěním ozdobných mřížových oblouků, a hned na počátku, ještě před roztažením opony sledujeme na předscéně vůz naložený ovocem a zeleninou - snad pro navození atmosféry starodávného Londýna. A nezapomíná se ani na odkaz na muzikál, když si zbohatnuší popelář Doolittle zanotuje Já se dnes odpoledne žením...

## Proměnou se z Lízy stala místo dámy Barbie

Navzdory tomu, že text je hodně seškrtán, trvá představení více než dvě a půl hodiny, a diváci si užijí chvílemi značného přehrávání. Chvillemi máme dojem varietních výstupů, zdůrazňujících celkovou koncepci crazy komedie. Aranžmá scén nepřekvapí, ale ani neurazí. V některých okamžicích děje se hodně tlačí na pilu, jindy jsou naopak scény zcela zahozeny. Šárka Vaculíková, jak již bylo řečeno, je pro Lízu vhodným typem. Nicméně, její proměna ze špinavé a špatně mluvící cuchty, která hystericky pobíhá po Higginsově apartmá a ječí, v dámu na úrovni, je přece jen trochu zvláštní. Nespátříme zázrak proměny v přirozeně půvabnou ženu, kterou způsobila láska, ale v jakousi podivnou panenku Barbie, kterou si pro zábavu stvořili dva, ne již nejmladší pánové.

## Schází eleganc a kultivovanost konverzační komedie

Nová Líza má po celou dobu nepřírozené, nacvičené afektované pohyby a ani na konci si vůbec nejsme jisti, že se v novém „já“ opravdu cítí sama sebou. Je ovšem třeba říci, že je na co se dívat, neboť kostýmy Jany Hauskrechtové jsou opravdu krásné a herečka je dokáže vhodně prezentovat. Profesor Higgins Jana Štastného spíše nežli zarputilý starý mládenec vypadá jako přerostlý maminčin mazánek (tento motiv podtrhuje obrovský matčin portrét v jeho bytě), pro kterého je pohodlné být enfant terrible a navíc bez jakýchkoli závazků. Ve svém úmyslně buranském vyjadřování se doslova vyžívá. Tomáš Töpfer formuje plukovníka Pickeringa jako solidního, delikátního gentlemana ze staré školy, s uhlazeným chováním a správnými návyky. Ostatně



právě on, společně s paní Higginsovou Libuše Švormové, nejvíce odpovídá shawovskému modelu britské konverzační komedie, jejíž eleganc a kultivovanost, kdysi zabydlená a poválečnou generací herců suverénně hraná, nyní na českých scénách schází.

Divákům bezpochyby utkví v paměti jak popelář Doolittle Svatopluka Skopala, zajímavější v masce somrujícího popeláře než jako nedobrovolný zbohatlík, tak Denny Ratajský v zběsilé kreaci maďarského hochštaplera na plese. Čas odvál problémy Shawovy doby a zbohatlíci už se dnes nestydí za svůj jazyk a původ, takže v inscenaci je zdůrazněn jiný motiv, totiž mužsko-ženský souboj mezi Lízou a Higginsem, a mezi řádky je tu potvrzováno rčení, že „muži jsou z Marsu, ženy z Venuše“. Vyplývá, že všichni muži, kteří se tu vyskytují, zůstávají věčnými kluky – hračkám bez ochoty brát ženu jinak než jako materiál, či vzdálenou modlu, a rozhodně ne jako rovnocennou partnerku. I když závěrečné sólo osamělého Higginse naznačuje, že by se to snad přece jen mohlo změnit. Vše napovídá tomu, že Pygmalion je sázkou na jistotu, dárkem pro mainstreamového diváka. Nejsem si jista, zda na Vinohradech dnes můžeme očekávat více. ■

## Její pastorkyňa



### Příliš medová Kostelnička

**Zdroj:** Divadelní noviny

**Autor:** Josef Mlejnek

**Publikováno:** 2. listopadu 2016

V inscenacích současného uměleckého šéfa ND Brno Martina Františáka většinou nejde o pouhé obrazy z vesměs zmizelého rustikálního světa, ale především o uzemněná dramata lidského svědomí přesahující ducha své doby. Do této základní linie Františákovy režijní práce zapadá i *Její pastorkyňa*, k níž se pět let po ostravském nastudování znovu vrátil v Praze v Divadle na Vinohradech. Přivedl si s sebou i některé spolutvůrce ostravské inscenace, například autora hudby Nikose Engonidise. Ten pracuje s folklorními „nápěvkami“, ale nechává se strhnout k ilustrující průvodnosti.

Obrovské jeviště vinohradského divadla lze označit za svého druhu „handicap loci“. Na něm se téměř

každá scéna jeví jako prázdná. Marek Cpin pracuje s kontrasty: na holých stěnách vidíme zavěšené selské židle, na zemi vedle lavice truhlu, stůl s rozžatými svíčkami. To vše tvoří hned v úvodu strohý protipól k pestrým krojům a hlučnému veselí venkovské chasy v obci na moravskoslovenském pomezí. Furiantsky rozkřičenému a rozlitanému Števovi (Marek Lambora) vidíme lépe do jeho herecké tváře až v druhé části, což platí i o zpočátku málo výrazné Tereze Terberové: její Jenůfa se rozsvítí až ve zvroucnělých chvílích prosvítajících slepě důvěřivou bezmocí, když jí její poručnice v zájmu záchrany ctnosti skrývá před světem. Nejvýraznější postavou je Laca Tomáše Dastlíka, dřevorytově černobílý, až zlověstně vyhraněný, ale věříme mu i při jeho proměně v prosebníka.

Básnický zrak Gabriely Preissové není přesný jen ve smyslu realistického vykreslení charakteristik jednotlivých figur, ale dokáže především nazít a pojmenovat logiku základního duchovního pochybení

hlavní postavy od téměř sympatického počátku až k hořkému konci. Ona existenciální dimenze činí z *Pastorkyně* mimořádně silné drama a právě ji chtěl režisér zvýraznit už před pěti lety v Ostravě. Postava Kostelničky má mimochodem blízko k paní de Ferjol z románu Barbeye d'Aureillyho *Historie beze jména*, byť se pohybuje ve zcela odlišném sociálním segmentu. Oběma ženám je společné, že se v analogické situaci rozhodují podobně: zahlazují hřích slabosti hříchem „silovým“ neboli zločinem. Kostelnička je farizejka samolibě se zhlížející ve své ctnosti, domýšlivá na svoji vážnost u lidí, již si přes nepřizeň fortuny dokázala zajistit vlastní pílí. Dagmar Havlové se nepodařilo tuto dimenzi v dostatečné míře herecky rozkrýt, její postava je příliš málo pověstným „obíleným hrobem“. Na jazyku med, ale stopového jedu v srdci by se nedořezal. Proto také místo kajícího nahlédnutí hloubky vlastního provinění vyčnívá její Kostelnička v závěrečné scéně jen jako deklamující „nešťastná ženská“. V představení sice dominuje, ale po většinu času máme pocit, že mezi karty na kanastu zabloudila srdcová dáma z mariášek. ■

### Její pastorkyňa realismu pozbavená

**Zdroj:** Novinky.cz

**Autor:** 65%

**Publikováno:** 17. září 2016

**Celkové hodnocení:** 65%

Hra Gabriely Preissové *Její pastorkyňa* budila na konci 19. století odpor pro svůj údajný naturalismus. Z opačného úhlu pohledu se na ni dnes snaží pohlédnout režisér Martin Františák v Divadle na Vinohradech.

Neinscenuje naturalistické, ani realistické drama, ale hledá v textu archetypální situace přesahující k dnešku. Jeho inscenace tak svým tvarem směřuje k podobenství antické tragédie spíše než ke konkrétnímu příběhu. Má to ovšem svá úskalí.

Takto se dnes tu a tam inscenuje i stejnojmenná opera, v níž se Leoši Janáčkovi právě tento přesah geniálně podařil. Jenže zatímco v opeře má režie mocného spojence v Janáčkově hudbě, jež obsáhne i to, co slovo a herecký výraz nezvládne, v činohře zůstává vše na hercích.

Františák na takřka prázdném jevišti zbavuje herce pravděpodobnostního vyhrávání situací, většina klíčových dialogů se odehraje bez přímého fyzického i po-

hledového kontaktu, bez zřetelného prožívání situací a vztahů. Herci jako by o svých postavách spíš vyprávěli, případně jejich emoce předváděli ve velké zkratce.

Patrné je to především na obou ženských rolích. Jenůfa Terezy Terberové postrádá přesvědčivé vyjádření vztahu jak ke Števovi, jehož Marek Lambora hraje hlavně jako nevyzrálého teenagera, tak k Laci i ke své pěstounce Kostelničce. Ta v podání Dagmar Havlové působí až příliš esteticky úpravně a odtažitě. V hereckém projevu dost mechanicky střídá úsměvnou bezstarostnou intonaci a neosobní vyprávění s prudkými výbuchy emocí. Zjevně v intencích režiséra neakcentuje zemitost venkovské ženy, ani její pýchu, tvrdost či to, co se v ní odehraje po vraždě Jenůfčina dítěte. Tím ale postava pozbývá na lidské autentičnosti a konkrétnosti a rozplývá se jakémsi povšechným zobecňujícím nadhledu.

Neživěji vychází Laca Tomáše Dastlíka. Jeho chlapsky nelibivý vzhled a mlčenlivá zaťatost kontrastuje s tušenou vroucností, jež vytryskne v jeho monologu před Jenůfčinými dveřmi. Ve zvolené koncepci ale ani on nedostane dost příležitosti k vyjádření vývoje vztahu s Jenůfou, který v závěru ústí do až plakátového živého obrazu.

Ne že by Františáková inscenace neměla i působivá místa, zejména v posledním dějství, ať už je to emotivní houslový vstup, anebo obrazivé uchopení objevu mrtvého dítěte, ale její silně abstrahovaná koncepce naráží na mantinely jak hereckého ztvárnění, tak i samotného textu napsaného v odlišné dramatické konvenci. ■

### Ve srozumitelné Pastorkyni praskají okolo Dagmar Havlové ledy

**Zdroj:** iDnes.cz

**Autor:** Tomáš Štáštka

**Publikováno:** 22. září 2016

K první premiéře sezony na velké scéně přizvalo režiséra Martina Františáka, který kus před pěti lety uvedl v Národním divadle moravskoslezském. Srozumitelného a lineárního děje se ujal s pokorou a divákům zdejší scény nabídl stejně srozumitelnou inscenaci.

I když občas hraje trochu „pro kameru“, zhostila se Dagmar Havlová role pevné, neústupné, ale ve výsledku tragické Kostelničky dobře. Nejsilnější je v místech, kdy je na pódiu sama. V úvodních scénách, kdy dává



ultimátum podnapilému Števovi, působí trochu nejistě, pak se plně vtěluje do role hlavní hybatelky děje, okolo které doslova praskají ledy.

Ještě více však zaujme mladá Tereza Terberová v titulní roli, její Jenůfa je zpočátku průraznou femme fatale, ale po zohavení se promění ve váhající a nakonec zlomenou ženu vyhazující kameny z truhly. Obě herečky se do malého prostoru, který jim Preissová vymezila, vešly s umem.

## Zvěstování aneb Bedřichu, jsi anděl



### S tím Uhdem je ale legrace, že ano?

**Zdroj: Divadelní noviny**

**Autor: Josef Chuchma**

**Publikováno: 19. září 2016**

V rámci volného cyklu Česká (a slovenská) komorní hra ve Studiové scéně Divadla na Vinohradech v Praze a jako první inscenaci letošní vinohradské sezony nastudoval Jan Burian, jinak ředitel Národního divadla, třicet let starou hru Milana Uhdeho Zvěstování aneb Bedřichu, jsi anděl.

Běží o dosti lidové podání textu, který autor situoval do Londýna padesátých let předminulého století a kdy dramatikovi předobrazem byli dialektičtí materialisté Karel Marx a Bedřich Engels. Ten první se ve Zvěstování jmenuje Karel Max, druhý Bedřich; Karel Max má za ženu Beny (Marx měl Jenny) a služka se ve hře jmenuje Leni. S ní Karel Max tajně počne dítě a movitý přítel Bedřich se z toho maléru snaží revolučního myslitele vysekat. Skutečnost:

Výraznou stopu zanechal scénograf Marek Cpin. Kdo čeká barevné tapety a zrcadla z Divadla Na Zábřadlí, bude překvapen. Převážně dřevěná scéna, připomínající tematicky blízký Rok na vsi Divadla Na Fidlovačce, je řešena střídě a hlavně chytře. Jediným mávnutím se náves promění v interiér Kostelniččina domu.

Vinohradskou Její pastorkyni dále zdobí krásně zpívané lidové písně, ze zdejšího a cappella podání běhá až mráz po zádech. ■

služka Marxových se jmenovala Helene Demuthová a roku 1851 porodila Fredericka Lewise Demutha, jenž byl posléze umístěn do dělnického sirotčince.

Uhde se tedy vyjma jmen držel základních reálií a hru v komorním obsazení, situovanou do ubohého příbytku Marxových v Londýně, pojal jako komedii. Na Vinohradech Jan Burian v tomto určení notně přitlačil na pilu. Ačkoliv inscenaci připravil pro Studiovou scénu, kde herci jsou divákům prakticky na dosah, Tomáš Pavelka (Karel Max), Andrea Černá (Beny), Otakar Brousek (Bedřich) a Zuzana Vejvodová (Leni) názorně, polopaticky gestikulují a místy vysloveně přehrávají. Je-li to záměr, aby se tím docílilo až burlesknosti, anebo se tím prostě vyhovuje pomyslnému vinohradskému standardu hraní „pro lidi“, těžko říct. (Na první repríze, z níž je tato recenze napsána, v hledišti dvě dámy oceňovaly každou pitvornost vděčným a hlasitým smíchem.) Každopádně zejména Karel Max a Beny vyhlížejí v Burianově inscenaci chvílami jako ne úplně svéprávné bytosti, jako prostomyslní potřebšenci. Andrea Černá vytahuje grimasy z věru velmi laciného výrazového košíku a Tomáš Pavelka v tom zaostává jen trochu. S relativní grácií zkušeného divadelního praktika se Bedřicha chopil Brousek.

Středobodem scény je, jak předepisují autorské poznámky, nevábná manželská postel, kolem níž jsou na podlaze rozesety stohy knih; zcela vlevo – z pohledu diváků – se nachází stůl, u něhož Karel Max drásá své vize; vzadu vpravo má svůj přístěnek s ložem služka, za níž se plíživá myslitel. Formální věrnost Uhdeho předloze je evidentní, ale vyznění je neuhdeovskými prvoplánově zábavné. Po celou dobu té inscenace mi tanulo na mysli, co by se stalo, jak by to působilo, kdyby se při hraní ubralo na té bezproblémové řachavosti. Jinými slovy, jaký je sou-

časný potenciál hry, k níž Uhde napsal dovětek Autor viděl scénu, v němž se svěřuje, jak si představuje, že by text měl být inscenován. Komedialnost hry záležela v tom, že žádná postava netušila, že hraje v komedii. Herci se chovali vážně a přirozeně, a protože nejděsněji působí ve snech jejich reálnost, chovali se tak i ve snovém druhém dějství, píše v dovětku dramatik mimo jiné.

Milan Uhde označuje Zvěstování za svůj kus nejpovedenější. Osobně považuji jeho Zázrak v černém domě za hru podstatnější, ale to je pro tuhle chvíli podružné. Téměř určitě by Zvěstování dopadlo na Vinohradech lépe, kdyby se v něm vyskytovalo méně taškařice. Avšak satirický osten, který text obsahoval v době svého vzniku, již dosti zkorodoval. V programu jsou citovány odstavce z Uhdeho memoárů Rozpomínky, v nichž tvůrce líčí, jak filosofové Milan Šimečka a Karel Kosík byli dotčeni komediálním obrazem zakladatelů marxismu a Šimečka dramatikovi po přečtení hry v roce 1986 pravil: Plivls po všem, co je nám drahé. Ale těch třicet let udělalo své: uvykli jsme na divadle jinačím nadsázkám, provokacím i „urážkám“, než je Uhdeho komediálně-karikaturní uchopení jednoho momentu ze života Marxe a Engelse. Ať už si o učení těchto dvou pánů myslíme cokoli, těžko již pokládat Zvěstování zcela vážně jako plivnutí. A když si tedy tuto „kacířskou“ dimenzi odmyslíme, když pro nás v podstatě již neexistuje, zůstává z textu dramaticky zručně rozepsaná epizoda ze života dvou kumpánů, kteří sakra promluvili do dějin. Nic více, nic méně. Tím spíš pak záleží na tom, jak se ta věc zahraje. Vinohradská inscenace ukazuje, kudy při tom vedou slepé cesty. ■

### Ubohý lhář Karel Max mezi dvěma ženami

**Zdroj: Novinky.cz**

**Autor: Radmila Hrdinová, Právo**

**Publikováno: 26. září 2016**

**Celkové hodnocení: 60%**

Hru Zvěstování aneb Bedřichu, jsi anděl napsal Milan Uhde v roce 1986. Tehdy ovšem neměla šanci na uvedení, protože střílet si ze zakladatelů marxismu nebylo režimem jaksi dovoleno.

Premiéry se Zvěstování dočkalo o dva roky později v chorvatském Záhřebu. A na českou, respektive československou premiéru došlo až po listopadu 1989. Poprvé se hrálo v červnu 1990 v Liberci a poté se rozběhlo po jevištích českých divadel.

Zvěstování je podobenstvím o pokrytectví, lži, slabosti a síle, (ne)schopnosti, předstírání v lidských vztazích i vztahu k sobě samému a o mnohém jiném

Krátce po pádu totalitního režimu byla Uhdeho hra chápána i inscenována především jako úlevný výsměch oběma, po léta povinně uctívaným voutsáčům.

Jenže Uhde napsal víc než jen vtipný apokryf o soukromém životě slavného dialektického materialisty, byt' založený na skutečných dokladech o Marxově nemanželském dítěti, které měl se služkou Helene Demuthovou. S tím by ale jeho hra dnes u diváků vystačila už jen stěží. Jenže Zvěstování je čímsi víc. Je podobenstvím o pokrytectví, lži, slabosti a síle, (ne)schopnosti, předstírání v lidských vztazích i vztahu k sobě samému a o mnohém jiném. A žánrově sahá od brilantní konverzační hry přes frašku a grotesku až k absurdnímu dramatu.

Režisér vinohradské inscenace Jan Burian si z této nabídky vybral především groteskní nadsázku. Vede herce k výrazně expresivnímu projevu, který v komorním prostoru Studia působí místy až fyzicky nepříjemně.

Je samozřejmě patrné, že jde o záměrné přehrávání, ovšem místa s výrazně stylizovanou loutkovitou gestikulací v celkově nadsazené dynamice pozbývají na kontrastu i logice. Patrné je to především na hlavní dvojici.

Tomáš Pavelka v dlouhé noční košili působí jako Karel Max dostatečně groteskně, nešťastně i uboze, výborný je v nekonečných pohybových etudách plížení se kolem postele se spící Beny i v podpantoflovém vymýšlení absurdních argumentací.

### Fešná manželka a přio opilý bonviván

Andrea Černá staví svou Beny na kontrastu ženské přitažlivosti stále fešné manželky v černé noční košilce a autoritativní xantipy, jíž jen vzácně může dát divák za pravdu, i když by měl.

Otakar Brousek jako Bedřich těžší hodně ze své herecké zkušenosti s konverzačním repertoárem a dělá dobře. Jeho lehce přio opilý bonviván je lepší než závěrečný koktajlící a přehrávaný paňáca. Zuzana Vejvodová jako Leni bohužel nemá v inscenaci dost prostoru na to, aby předvedla víc než poplakávající svedenou služku, ale i tak se herecky blýskne zejména ve snové scéně návratu utopené milenky.

Méně by v tomto případě bylo více. Na zhlédnuté repríze se diváci sice dobře bavili, ale jemnosti Uhdeho vtipného textu zanikaly za zbytečně expresivně vyhrávanou fraškou. ■



## Když ptáčka lapají...



### Přetížené feydeauovské lékárnické váhy

**Zdroj:** Novinky.cz

**Autor:** Radmila Hrdinová, Právo

**Publikováno:** 8. ledna 2017

**Celkové hodnocení:** 55%

Klasik francouzské salónní frašky Georges Feydeau je zárukou divácké obliby. Proto není divu, že záhy po stažení dvacet let reprízovaného Brouka v hlavě nasadila vinohradská dramaturgie autorův další osvědčený titul.

Fraška *Un fil à la patte* se skvostně napsanými absurdními situacemi se u nás hojně (v 80. letech dokonce i v Divadle na Vinohradech) hrála jako Taková ženská na krku. Nynější název *Když ptáčka lapají...* je vzhledem k ději zavádějící, lépe by snad bylo zůstat u titulu překladatelky Šimáčkové Proutník pod pantoflem, který odpovídá i významu originálu.

Zahrát dobře Feydeaua patří k mistrovské škole divadelních dovedností a tu lze získat jen častým cvičením pod vedením špičkových trenérů. To se u nás bohužel

neděje, takže čas zcela setřel rozdíl mezi Nestroyem, Šamberkem či Feydeauem do obecně hrané legrace. Jenže feydeauovská fraška je alchymie, kde se váží na gramy, jak připomíná i program vinohradské inscenace. Ta začíná slibně v duchu „belle époque“, šansonem dobře zpívajícího Jaroslava Satoranského. Herec vzápětí předvede, že přesně ví, co je sluha ve frašce zač, ke škodě věci se ale jeho škodolibý Firmin z jeviště až příliš brzy vytratí.

A pak se hraje hlavně ona legrace, štědře dávkovaná do jednotlivých hereckých sol, ať už je to Vydrův uprskaný Fontanet, Rychlého cholerický Irrigua, Svobodův šamberkovský Bouzin, až po estrádní výstup Miss Bettingové Lilian Malkiny. Protagonista Fernand de Bois Marka Holého se mezi nimi tak trochu ztrácí, stejně jako jeho ženské protihráčky. A aby tomu tak nebylo, přidává se na síle i důrazu. Ne že by jednotlivé figury neměly svůj půvab, ale namísto jejich propojení do dobře namazaného hodinového strojku připomíná vinohradský Feydeau spíš boj o co největší a nejvýraznější prostor o sólo na scéně.

I scénografie se s klasickou „dveřovou“ fraškou mívá. Namísto uzavřeného salónu je tu prostupný prostor tvořený visle napnutými páskami, z jejichž třepetání nejen bolí oči, ale proti logice textu otvírají divákovi pohled do hloubky jeviště. Kostýmní všehochoť postrádá eleganci a vtip, a to i tam, kde se přímo nabízí (výměna obleku urostlého Fernanda s malým a kulaťm Bouzinem nic moc na jeviště nepřinese). Staronový vinohradský Feydeau jistě méně náročné diváky spolehlivě pobaví, ale do preciznosti Brouka v hlavě má daleko. ■

## Sluníčkáři (Děti slunce)



### Cholera, revoluce, módní přehlídka

**Zdroj:** Divadelní noviny

**Autor:** Ivan Žáček

**Publikováno:** 9. ledna 2017

Gorkého hra *Děti slunce* (1905) je jen stěží oním kýžným textem, který by mohl úspěšně prolomit dramaturgické mlčení soudobého českého divadla, obestírající osobu svého tvůrce, nesporně jednu z velkých postav nejen ruské literatury a dramatu první poloviny 20. století. Dá se ovšem inscenovat mnohem lépe, než jak to učinil Juraj Deák se svým tvůrčím týmem v Divadle na Vinohradech.

Základní nezodpovězenou otázkou zůstává, jaké cíle si dramaturgie od uvedení nově upravené, silně aktualizované verze této Gorkého hry vůbec kladla. Leccos o intencích inscenátorů napoví už změna názvu na *Sluníčkáři*, jíž se má do oběhu uvádět vysoce současný a výlučně domácí kontext. Chce se dokonce až říci, kontext nenávislných spodních proudů v čes-

kém polistopadovém diskurzu – zasmrádajících tím více, čím více se přesouvají na sociální síť. Atmosféra v polomrtvém sále, tři hodiny totálně nekontaktního představení, svědčí dobře o tom, že se tu vynaložená energie mívá jak se svými cíli, tak se svým publikem. Není o čem hrát ani pro koho.

Ony paralely k dnešku, jež prý mají vybízet k zamyšlení, jsou zdánlivé, uměle vykonstruované. Gorkého revoluční patos roku 1905 je jiného rodu, je vyvolán jinými příčinami, sleduje jiné cíle. Cíle dobové agitky, na pozadí epidemie cholery. Převlékat jeho hrdiny do dnešních šatů je i při nejlepších úmyslech úsilí pochybné, ne-li dokonce falešné. Juraj Deák je převléká do efektních kostýmů operetního fundusu a nutí své herce recitovat všechen ten archaický ideologický balast zcela prvoplánově, realisticky a se smrtící dávkou didaktičnosti. Nelze se mýlit více. Nejde ani tak o to, že pokud jde o formu, je to divadelní pravěk, ale o to, že se tento pravěk tváří, jako že klade aktuální otázky dnešku. Nepomohl ani aktualizovaný překlad Achaba Haidlera, prošpikovaný současně znějícími





narážkami. Jediné, co vinohradská inscenace nastoluje, je pocit trapna – z divadelního neumětelství a falešného podsouvání pseudotážek.

Gorkij napsal svou hru během posledních osmi dnů svého vězeňského pobytu v Petropavlovské pevnosti v lednu 1905. Doba klepala na dramatikovy dveře velmi silně a Děti slunce jsou schematickou, tendenční odpovědí na tyto tlaky. Metoda hry je metodou jeho přítele Čechova. Ale zatímco pod čechovovskou salonní konverzací tepe spodní existenciální proud, Gorkého dialog je pouhým jalovým mudrováním. Bez dějinné pointy? Buďme skromní a žádejme jen divadelní pointu. Tu snad může z Děti slunce vydolovat velké moderní režijní gesto. Gorkého, možná nezáměrná, juxtapozice cholery a revoluce – to v sobě skrývá jistý potenciál. Deákova operetní stylizace křiklavě barevných kostýmů se však více blíží módní přehlídce (Simona Postlerová v roli Protasovovy ženy Jeleny vystřídá během večera snad pět kostýmů) než vážnému uchopení tématu intelektuálů v revolučním období. Čtyřicet let bez Gorkého na českém jevišti? Deákova resuscitace není odpovědí na tuto chybu.

Těžko se hraje jeho hercům, byť nikterak špatným,

když není co hrát. Pomáhají si šaržemi, vesměs technicky bezvadně provedenými (Igor Bareš jako dětinský chemik Protasov), trochu života vdechl svému veterináři Čepurnému snad jen Tomáš Pavelka – paradoxně postavě, která z bezvýchodného marasmu volí únik sebevraždou.

Sluníčkáři jsou absolutním dramaturgickým omylem, a to i v kontextu měšťansky pohodlné vinohradské dramaturgie. Velká témata dnešní doby přežvýkaná do všem stravitelné bulvární verze? Než to, tak to je radši nechme na divadle spát a šetřme si je na nějaký seriózní diskurz. ■

## Přejmenovat hru Maxima Gorkého na Sluníčkáře k aktuálnímu výkladu nestačí

**Zdroj:** Novinky.cz

**Autor:** Radmila Hrdinová, Právo

**Publikováno:** 18. prosince 2016

**Celkové hodnocení:** 30%

Divadlo na Vinohradech uvedlo hru Maxima Gorkého Děti slunce. Pokus o rehabilitaci autora pokládá něho za protagonistu socialistického realismu ale nevyšel. Hra zůstala prvoplánovou agitkou i v současných kostýmech. A navíc zahrnou s nesnesitelným patosem.

Na Vinohradech vzali rehabilitaci ubohého autora od podlahy. Hru uvádějí pod jeho vlastním jménem Alexej Peškov, v závorce ovšem i s pseudonymem Maxim Gorkij. A z Děti slunce (uvedených rovněž v závorce) se stali Sluníčkáři. Tato uzávorkovaná opatrnost ale nedokáže zakrýt fakt, že tuto značně problematickou hru napsal Gorkij za pouhý měsíc ve vězení, jako reakci na „krvavou neděli“ v Petrohradě v lednu 1905, kdy carská armáda proměnila pokojnou demonstraci v jatka, při nichž zahynulo na sto třicet demonstrantů a dalších téměř tisíc bylo zraněno.

Gorkij (bohužel nikoli Čechov) vytvořil hru o intelektuálech odtržených od proletářské masy, v jejíž nevzdělanosti vidí hlavní problém zaostalosti Ruska. To je téma, které podle slov šéfdramaturga Jana Vedrala v programu, vedlo tvůrce k domněnce, že prostřednictvím Děti slunce lze promlouvat k aktuální společenské krizi. Odtržením intelektuálních elit se zabývá ostatně i David Záborský ve své hře Herec a truhlář Majer mluví o stavu domoviny, která po nedávném uvedení v pražském Studiu hrdinů vzbudila bouřlivě rozporuplnou diskusi. A konec konců o oživení Gorkého Děti slunce se pokusila před několika lety i inscenace v berlínském Deutsches Theater, soudě podle ohlasů, se stejně problematickým výsledkem.

Důvod není tak složitý. Přestože Vedral v programu tvrdí, že i herci DNV zpočátku přečetli hru bez většího nadšení, protože četli „ve stínu“ vnucovaných ideologických pouček, a přes proklamace, že Děti slunce jsou Gorkého „nejčechovovštější“ hrou, zůstává text agitkou s postavami šustícími papírem a halasně hlásanými idejemi o hrdých a krásných lidech směřujících ke šťastným zítřkům. Gorkij bohužel neodkázal ani pro jednu stranu sociální barikády vytvořit (s je-

dinou výjimkou) živé postavy a jeho intelektuálové jsou stejně neuvěřitelní jako představitelé společenského „dna“.

### Herci nemají co hrát

Snad by se hře dalo napomoci tím, kdyby k ní inscenátoři přistoupili s groteskním nadhledem. Ale tým Juraje Deáka vytvořil realisticky vyhrávanou tříhodinovou inscenaci zatěžkanou spoustou slov, deklamovaných s neúnosným patosem a prožívanou hysterií, poznamenávající především ženské postavy, zatímco jejich mužské protějšky jsou neživotné stíny.

Platí to o hlavním hrdinovi Pavlu Protasovovi, jehož Igor Bareš hraje jako dětinského hračkáře, konajícího své nesmyslné chemické pokusy na hranici přítčetnosti. S vágností donjuanského malíře Važina si celkem pochopitelně neví rady Ivan Řezáč, taky co z něho vykřesat. A jedinou, výše zmíněnou výjimkou je veterinář Čepurnoj, z něhož Tomáš Pavelka vytěžil sympatického, hořce skeptického ironika, jenž nemůže skončit jinak než sebevraždou.

Sluníčkáři jsou nešťastným dramaturgickým omylem, nadějí, projektovanou do textu, který je na hony vzdálený současnosti. A k jeho oživení nepomohl ani nový překlad, vkládající postavám do úst slova o biopotravinách, ani operetně působící módní kostýmy, natož pak název spojující Gorkého postavy se zcela jiným společenským fenoménem. ■

**4. 1. 2016 | Zuzana Toužimská**

Dobrý den pene řediteli,

navštívila jsem s rodinou představení Caligula. Moc děkuji Vám za uvedení hry a hercům za úžasný výkon. Skvělý zážitek. Hlavně Ondřej Brousek hrál modle mě přesně tak, aby oslovil. Nic nebylo přehráváno, ač by to k tomu svádělo. Scéna netradiční – použití tiskárny 3D, ale přesně to zapadlo. Ještě jednou moc velká poklona všem.

Zuzana Toužimská

**18. 1. 2016 | Marie Neusserová**

Dobrý den, pane Töpfer,

V sobotu 16. ledna jsme byli na představení „Loupežník“. Bylo velmi milé, vidět pana ředitele divadla, jak vítá hosty, usmívá se na příchozí. Samotné představení mělo zajímavé provedení, a hra Loupežník je stále aktuální. Potěšilo nás, že hrál pan Marek Holéhý, mrzelo nás, že z Ostravy „utekl“ do Prahy. Vidět paní Maciuchovou je zážitek a vidět je spolu s panem Satoranským bylo dojemné. Mládí - dětství = večerníček Krakonoš = Kuba a Anče. Ale to je jen asociace. Děkujeme všem hercům za krásný zážitek. Přejeme vám hodně neotřelých režijních nápadů, šťastnou ruku pro výběr her, věrné publikum, ...

Srdečně zdraví za 12 Sokolů ze Žabně  
Marie Neusserová

**21. 2. 2016 | Libuše Gabrielová**

Dobrý den,

děkuji jménem celé své skupiny (40 osob) za nádherné představení Romeo a Julie. 20. 2. 2016. Byli nadšeni a já ještě jednou děkuji, že jste představení zařadili na sobotní odpoledne. Jezdíme z Hradce Králové a návrat je pro nás příjemnější. Děkuji paní Plecháčové, za trpělivost při prodeji vstupenek. Je skvělá. No a tak jsme si hned objednali 45 vstupenek na 30. 4. odpoledne na Pygmalion. Přeji Vám, všem hercům i pracovníkům zázemí mnoho zdaru. Děláte to dobře.

S pozdravem Libuše Gabrielová

**23. 2. 2016 | M. Nyklová**

Velice děkuji všem, kteří se podíleli na včerejším nádherném představení Plačícího satyra. K celkové spokojenosti vedle vynikajících výkonů umělců, výborné scény spolu s kostýmy přispělo i příjemné vystupování všech, s nimiž jsme se v prostorách divadla setkali (šatny, uvaděčky). A ještě jedna pochvala – za povedený program, plný informací, fotografií i vložených pozvánek na další tři představení. Ještě jednou děkuji.

**7. 3. 2016 | Štěpánka Krejčová**

Milý pane řediteli,

chtěla bych poděkovat za krásný dnešní večer při předávání cen August 2015. Měla jsem radost, že si hned dvě ceny odnesl pan Onřej Brousek, který si tyto ceny za představení Amadeus určitě zasloužil. Je to herecký i klavírní koncert pana Ondřeje Brouška. Přeji mu, ať se mu v Divadle na Vinohradech daří.

S pozdravem Štěpánka Krejčová

**13. 3. 2016 | Hanka Dvořáková**

Dobrý den pane řediteli,

chtěla jsem jen touto cestou poděkovat hercům za skvělé páteční představení Dvojitého agenta, kterého jsem viděla již 4x. Představení herci krásně vypilovali a tak je bez chybičky. Dokonce mne překvapilo i báječné publikum, které vtipy ve hře velice dobře chápalo. Tedy, jakmile najdu ve svém kulturně nabitém diáři chvíli, ráda znovu zajdu :)

Proto se možná již teď těším na zítřejší představení Piknik. Jsem na něj velice zvědavá...

S přáním krásného dne Hanka Dvořáková

**13. 3. 2016 | Lukáš Fišpera**

Vážený pane řediteli,

včera jsme s manželkou měli možnost zhlédnout hru Vstupte!. Musím říci, že jsme ve Vašem divadle byli popr-

vé a určitě ne naposledy. Tímto bych rád poděkoval Vám, panu Preissovi i panu Vašákovi za vynikající herecké výkony a ty dvě hodiny srandy, které jsme si nesmírně užili.

S pozdravem Lukáš Fišpera

**6. 4. 2016 | Vladimíra Brázdová**

Vážený pane řediteli,

před časem jsem Vám napsala negativní názor naší rodiny na představení Láska na Krymu, dodatečně děkuji za odpověď, která na našem názoru nic nezměnila. To jen na úvod!

Ale abychom nebyli jen negativističtí, rozhodla jsem se Vám napsat po zhlédnutí včerejšího představení Romea a Julie ve Vašem divadle. Bylo úžasné! Odcházeli jsme nadšeni a to vším! Režii počínaje, přes vynikající herecké výkony, hudbu, výpravu, kostýmy konče. Tak půvabný, nepatetický a přitom velmi dramatický Romeo v podání Marka Lambory nás naprosto okouzli! Šťastná volba! Tím nechci opominout ostatní vynikající výkony, na které jsme ostatně u Vás zvyklí až jimi rozmazlení.

Děkujeme za krásný umělecký zážitek celému souboru! Vám osobně, pane řediteli, přejeme pevné zdraví a pevné nervy ve vedení divadla a naplňování Vašeho ne právě lehkého „řemesla“.

Upřímně V. Brázdová

**9. 4. 2016 | Hanka Hatnianská**

Vážený pane řediteli

Tímto bych Vám chtěla velice poděkovat za dnešní inscenaci Vstupte 9. 4. 2016. neuvěřitelně úžasný zážitek, po skvělém vystoupení nám to s dcerou nedalo a při děkovačce jsme si musely stoupnout a vyjádřit vám všem velký obdiv a úctu jsem velice ráda že se postupně přidali i ostatní diváci a to celé ještě umocnila květina od Pana Preisse a Váš polibek toto představení učinil nezapomenutelným ještě jednou velké Díky. Těšíme se na další návštěvu Divadla.

S pozdravem Hanka a Tereza.

**26. 4. 2016 | Božena Sedliská**

Vážený pane řediteli,

jako Klubistka jsem přišla z RK představení Pygmalion a musím hned „za tepla“ psát. Byla jsem moc zvědavá na celé představení, protože jsem četla čerstvou recenzi paní Hrdinové v Právu. Celkem vtipně použila slovní hříčku, že spíš šlo o show a hůře by se v představení hledal Shaw. Ale copak divadlo ve své podstatě nemá být jedno velké show? Aby se diváci měli stále na co dívat a byli dějem unášeni? Za skvělých se scénou a náročností jejich proměn je nutno poděkovat nejen panu Ivo Židkovi, ale i všem těm „neviditelným“ pracantům!

V recenzi paní Hrdinová vytýká, že konverzační komedii G.B.Showa na Vinohradech přetvořili na crazy komedii. Ale vždyť sama zápletko této geniální hry je crazy, potrhá, bláznivá...

Že je možné uhrát jemnou brilantní konverzační komedii na tak velkém jevišti, jaké je v DnV, mne přesvědčil například Doolittle pana Skopala, nebyl sice jemný, ale brilantní určitě.

Nejsem divadelní kritik, třeba se mýlím, ale já za toto představení opět děkuji, líbilo se mi, jako ostatně plněmu hledišti, které živě reagovalo, byť nejvíc na ty „crazy momenty“. Upřímně zdravím a přeji hezké divadelní prázdniny!

Božena Sedliská, Praha

**5. 5. 2016 | Vlasta Kantoříková**

Vážený pane řediteli,

jako vánoční dárek jsme od našich mladých dostali permanentku do Vašeho divadla. Byl to vsutku krásný dárek. Viděli jsme tři představení (Vstupte, Bytná na zabití, Pygmalion). Moc se nám líbila všechna. Ovšem včerejší Pygmalion – to byl neskutečný zážitek! Skvěle jsme se s manželem bavili, byli jste báječní! Všichni!

Prosím, vyřídte naše poděkování i všem ostatním hercům, kteří ve včerejším představení účinkovali. Díky Vám jsme strávili krásný večer. Přeji nejen hezký den, ale také samé spokojené diváky.

Zdraví Vlasta z Rakovníka



**13. 5. 2016 | Kristýna Bergen**

Vážený pane řediteli,

navštívila jsem včerejší představení Hašler, byla jsem na toto představení pozvána kamarádkou a musím přiznat, že bych si toto představení nejspíše sama nevybrala. Byly jsme jedny z těch mladších ročníků :-), dcházela jsem však z divadla s nezapomenutelným zážitkem a jsem ráda, že jsem pozvání přijala. Poděkování všem hercům včetně Vás za krásný kulturní zážitek. Přeji Vám hodně úspěchů ve Vaší tvorbě.

S přátelským pozdravem Kristýna Bergen

**18. 5. 2016 | Jiří Liška**

Dobrý den pane řediteli,

Vždy do DnV chodíme s očekáváním, že uvidíme něco velkolepého. Jsme u Vás opravdu často, a téměř vždy si odnášíme něco na velmi dlouho, některé výkony na stálo. Včera jsme prožili Nepřítele lidu.

Ještě dnes nemůžeme na nic jiného myslet, i když tep se mi konečně vrátil do normy :-).

Vaše (DnV) zpracování tohoto díla nemůže doufám nikoho nechat bez zamyšlení a myslím, že divákovi, který si vybral toto představení bez většího rozmyslu, může svým pojetím, přibližujícím stav společnosti každému dnešnímu člověku způsobit depresi. Kéž po takové depresi následuje prozření a alespoň každý z nás, kdo hru shlédl, se začal sám za sebe chovat tak, „aby se svým dětem mohl podívat do očí“, jak pan Bareš říká.

Pan Bareš nás svým skvělým výkonem uchvátil. Mrzí mě, že děkovačka nebyla ve stoje, ale chápu to, protože jsme v křeslech zkrátka zůstali výkonem a celým velkým tématem omráčení. Bravo!

**20. 5. 2016 | Katka Hahnová**

Dobrý den,

chtěla bych moc poděkovat za včerejší úžasný zážitek nahlédnout do tajemství chodu Divadla. Byl to opravdu zážitek, co vše se musí nachystat, než takové představení vznikne. Před technikou, co musí na jevišti vše smontovat tak, aby

nehrozilo nebezpečí, smekám. Té práce, co předchází. navrhnutí scény, výroba a dekorace, osvětlení a pak nezapomeňme na práci kostymérek a maskérů. Takže tímto bych chtěla moc poděkovat i lidem, kteří se nacházejí za oponou a nejsou vidět. Bez nich by nevznikla ta kouzelná divadelní atmosféra, která nás odvádí od starostí všedního dne.

Děkuji moc a budu se těšit na další nové inscenace a akce pro členy klubu.

**24. 6. 2016 | Pavlína Tichá**

Vážený pane řediteli,

moc Vám děkuji za skvělá představení. Byla jsem na mnoha vašich představeních... Ideální manžel, Nevzdávej to!, Dvojitý agent a jiná, ale opravdu to nej, tudíž obrovská poklona všem hercům, je VELKÁ MELA. Tak úžasný výkon pana Vydry a ostatních... opravdu smekám. Ještě jednou... moc děkuji.

Z pozdravy Pavlína Tichá

**25. 6. 2016 | Markéta Richterová**

Vážený pane Töpfere,

když jste před časem přebíral Divadlo Na Vinohradech, měla jsem své pochybnosti, ovšem dnes se za ně vskutku musím omluvit, a to především sama sobě.

Zatímco v porovnání s dřívějškem se mi repertoár divadla a celkové vyznění jevílo spíše jako pochmurné a smutné, s vaším příchodem jako by divadlo ožilo. Jisté je to díky určité změně repertoáru, do kterého se začaly více zařazovat komedie. Divák má tak možnost na pár hodin utéci z reality všedního dne mnohdy neradostné, od srdce se zasmát a pobavit. Naposledy jsem u Vás viděla nádhernou derniéru živoucí komedie „Soudce v nesnázích“ s panem Viktorem Preissem. Zážitek, který jste mi přinesli, jsem dlouho neprožila, o to více mě mrzí, že tak vynikající herec, jako je pan Preiss, definitivně odchází z divadelních prken.

Slovy ani nelze vyjádřit ten nádherný zážitek, který v člověku zůstane, když na prknech vidí pana Preisse. Nechává tam všechno, stará herecká škola vysoké profeseionality. Věříte mu každé slovo, každý projev, každou emoci... bude v divadle moc a moc chybět. Kterému

herci se dnes podaří, že diváka zároveň pobaví a dojme k slzám. Viktor Preiss takový byl, přeji Mu tímto hodně štěstí v dalším životě a Vám děkuji, že jste Vinohradské divadlo vrátil jeho divákům. Příjemné prožití letních dnů a v září se těším na viděnou.

S úctou Markéta Richterová

**17. 9. 2016 | Petra Kopčáková**

Dobrý den pane řediteli,

ve čtvrtek 15. září jsem zhlédla veřejnou generálku představení „Její pastorkyňa“ a zůstala jako omráčená dalších čtyřicet osm hodin! Byl to neskutečný, těžko slovy popsatelný zážitek. Úchvatný výkon paní Dagmar Havlové, Carmen Mayerové, pana Tomáše Dastlíka i mladičké Terezy Terberové a dalších byl vskutku hereckým koncertem dokonalé synchronizace podtržené výborným hudebním doprovodem. To vše přiměje diváka k pozastavení se a k přemýšlením nad životem a nad jednáním jiných a také, že ne vše zlé vzniklo ze všeho špatného stejně jako ne všechno to dobré vychází jen a jen z čistého... Jednalo se o generálku, ale mně přišlo, že se jedná o život. 200% nasazení opravdu profesionálních herců bylo neskutečné! Jsem ráda, že se spolu se mnou postavil téměř celý II. balkon a vyjádřil své ocenění. Ještě jednou díky a vyřídíte, prosím, mnoho pozdravů a poděkování i paní Dagmar Havlové.

Petra Kopčáková

**27. 11. 2016 | Antonín Kojda**

Dobrý den, pane řediteli,

18. 3. jedeme na výlet do Prahy z Moravy, snad bude odpolední představení, už jsme navštívili vaše divadlo víckrát a rádi se vracíme. Rebecca, To byla moje písnička, Rod Glembayů, Amadeus – hry, které jsme viděli. Vždy jsme byli moc spokojeni, děkujeme. Už se nemůžeme dočkat na leden, jaký bude program. Snad nám vyjde návštěva her, na které bychom šli. Její pastorkyňa, Velká mela, srdcovní záležitost by byl Hašler, ten se asi nesplní, ten se hraje jen přes týden. Pěkný advent a pěkné kulturní zážitky přeji.

Kojda Antonín

**7. 12. 2016 | Štěpánka Krejčová**

Milý pane řediteli,

v úterý 6. 12. jsem navštívila už po páté představení Hašler. Mohu říci, že představení je úžasné, ale včerejší děkovačka mne dostala, když celé hlediště povstalo a tleskalo ve stoje a pak pan Petr Rychlý řekl, ať se posadíme a ještě si zazpíváme, to bylo úžasné. Toto představení je herecký i pěvecký koncert pana Petra Rychlého. Přeji mnoho úspěchů Divadlu na Vinohradech!

S pozdravem Štěpánka

**30. 12. 2016 | Jan Procházka**

Vážený pane řediteli,

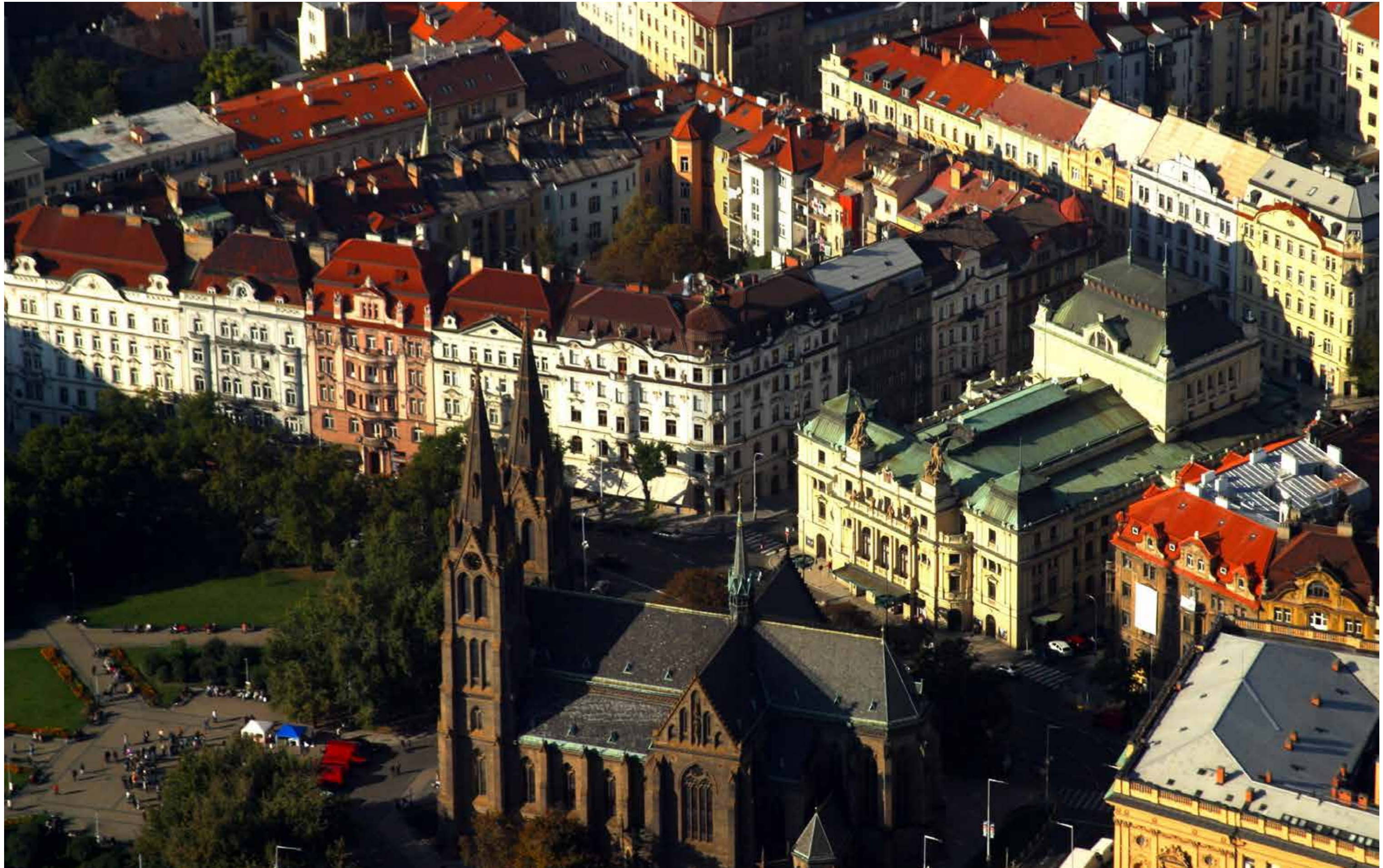
včera večer jsme s manželkou ve Vašem divadle zhlédli Její pastorkyňa. Po skončení představení se nám jen těžko vstávalo z křesel a odcházelo do šatny. Toto jsou ty chvíle, kvůli kterým do divadla chodíme. Toto je ta magie, kterou nacházíme jen v „živém“ divadle, kdy příběh, ač známý a opakovaně vstřebaný, umí prostřednictvím živých hereckých bytostí zasáhnout silou ničivé tsunami a proměnit upravenou emoční krajinu diváka v rozdrásanou pustinu, nad níž tiše doznívá ozvěna smíření a odpuštění.

Začínáme si pomalu zvykat, že opakovaná návštěva některých představení Vašeho divadla je nutností (posledním takovým představením byl Loupežník). Její pastorkyňa se včera mezi tyto nutnosti zařadila s lehkostí a bolestně jako se zařadil Lacův křivák do Jenůfčiny tváře.

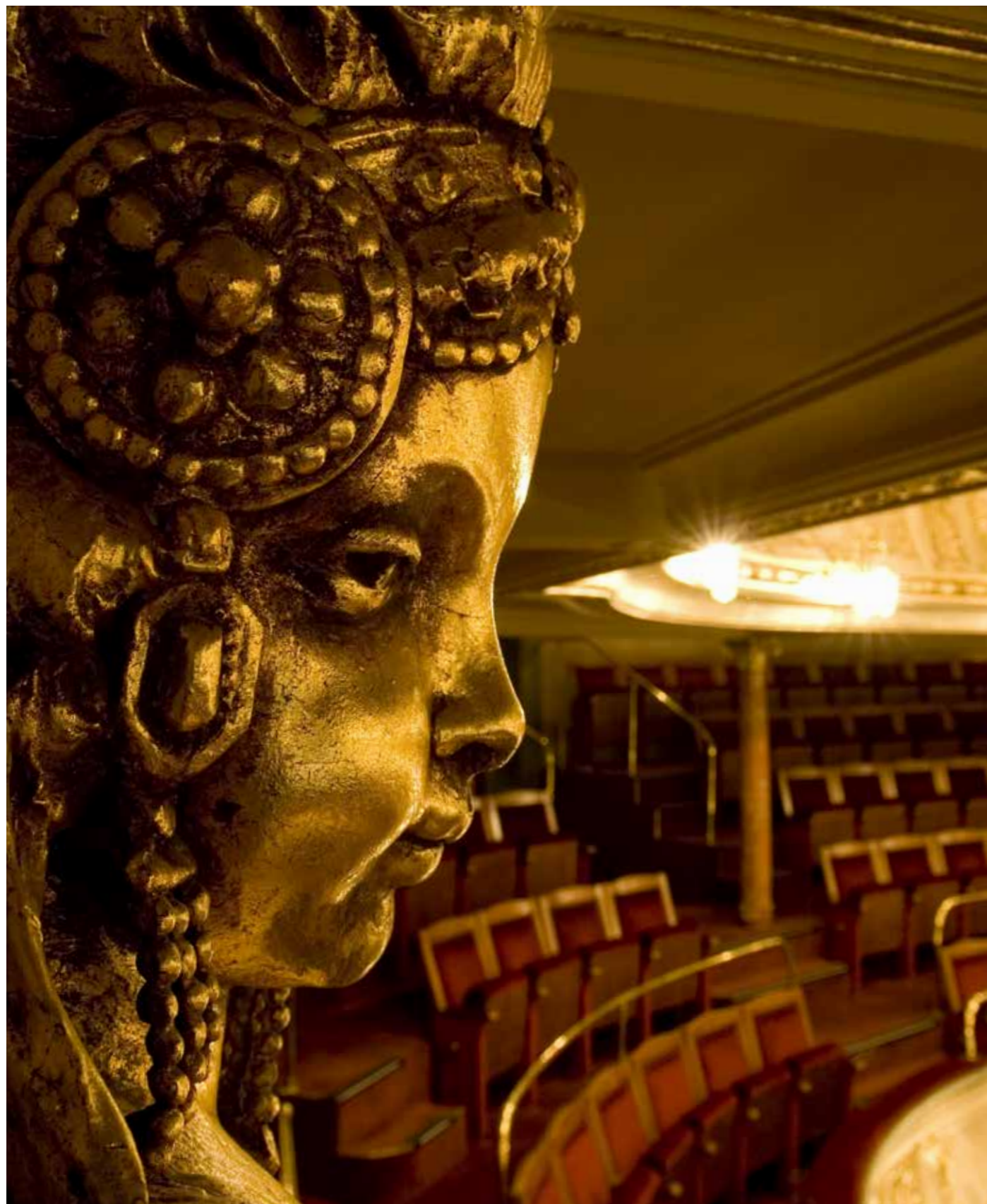
Veliké díky celému souboru za neuvěřitelné nasazení a náš ohromný zážitek.

S pozdravem J+V Procházekovi









## I. Úvod

Výsledkem hospodaření Divadla na Vinohradech v roce 2016 je zlepšený hospodářský výsledek ve výši **49.515,67 Kč**. Z toho činí **zisk z doplňkové činnosti 793.758,71 Kč a ztráta z hlavní činnosti 744.242,04 Kč**.

Hospodářský výsledek roku 2016 zásadně ovlivnily zejména dva faktory:

### 1. Změny a dlouhodobé nemoci v hereckém souboru DnV

První významnou změnou bylo rozhodnutí pana Viktora Preisse odejít do důchodu a z angažmá v Divadle na Vinohradech. Z tohoto důvodu měly k 30.6.2016 derniéru tři velice úspěšné inscenace z repertoáru DnV : Soudce v nsnázích, Vstupte! a Brouk v hlavě. Zejména poslední z nich byla bezmála kultovní a vyprodaná na několik měsíců dopředu. Dalším zádrhelem bylo dlouhodobé onemocnění 2 členů souboru (v září resp.v listopadu 2016), kteří hrají hlavní role v 5 inscenacích na repertoáru divadla (Amadeus, Dvojitý agent, Ideální manžel, Velká Mela , Romeo a Julie) a v jedné v té době rozekoušené inscenaci (Když ptáčka lapají). Přišli jsme tedy o možnost provozovat celkem 8 představení z našeho repertoáru.

Od září do prosince 2016 jsme byli z tohoto důvodu nuceni udělat 24 změn plánovaných představení a v některých termínech proběhla po druhém onemocnění v souboru podruhé změna titulu v jednom termínu. To mělo za následek drastický pokles původní obsazenosti sálu, např. z původní 90% návštěvnosti byla po druhé změně návštěvnost dvakrát změněného titulu 40%. To mělo výrazný vliv nejen na ukazatel návštěvnosti DnV v roce 2016 , ale i na výši tržeb z vlastních představení.

### 2. Havarijní stav jevištní techniky DnV

Dalším významným faktorem našeho hospodaření jsou zvýšené náklady na opravy a údržbu v souvislosti s havarijním stavem jevištního zařízení. Tento stav řešíme ve spolupráci se zřizovatelem a v současné době připravujeme celkovou výměnu jevištních zařízení. V roce 2016 jsme byli nuceni přizpůsobit zejména tvorbu nových inscenací havarijnímu stavu jevištní techniky. To znamenalo zvýšené materiálové náklady na výrobu inscenací, protože nelze při stavbě kulis využívat mobilní jevištní stoly a tento výpadek je třeba nahradit ve výpravách výrobou potřebných konstrukcí. Zároveň musíme přizpůsobovat stávající výpravy tomu, že jevištní stoly nemůžeme využívat.

V roce 2016 jsme museli akutně vyřešit havarijní stav pohonu protipožární opony (1.999 tis. Kč), tuto opravu jsme financovali z prostředků investičního fondu (RHMP č. 1542 ze dne 14.6.2016) a pořídit nové černé výkryty jeviště DnV (571 tis. Kč), které jsme rovněž financovali z investičního fondu (RHMP č. 2740 ze dne 8.11.2016).

Z investičního fondu jsme dále financovali drobné opravy do 40 tis. Kč v celkové výši 634 tis. Kč.

Z výše uvedených důvodů jsme požádali MHMP o zvýšení neinvestičního příspěvku o 1.500 tis. Kč a převod 1.000 tis. Kč z IF do neinvestičního příspěvku.

Přesto považujeme vývoj hospodaření divadla za příznivý, neboť i přes výše uvedené problémy jsme dosáhli vyšších tržeb z vlastních představení než v roce 2015 ( o 1.139 tis. Kč) a splnili plánovanou výši tržeb. Daří se nám držet hospodaření v rovnováze a zároveň pokračovat v plnění uměleckého směřování divadla dle vytýčené strategie.

Potvrzuje se tím příznivý vývoj Divadla na Vinohradech v kontextu s novou strategií fungování divadla, kterou nastolilo nové vedení divadla v roce 2012.



Následující tabulka zachycuje vývoj neinvestičního příspěvku Divadla na Vinohradech v letech 2010-2016.:

Rok	Neinvestiční příspěvek ( tis. Kč)
2010	69 762,00
2011	68 962,00
2012	69 962,00
2013	63 988,00
2014	67 241,50
2015	65 945,20
2016	70 282,40

Vývoj (úpravy) neinvestičního příspěvku v roce 2016:

Č.	Č. rozhodnutí RHMP	Úpravy	Neinv.příspěvek (tis. Kč)	Poznámka
1.			67 111,00	Schválený rozpočet
2.	RHMP č.2699 z 1. 11. 2016	524,10	67 365,10	Zvýšení prostředků na platy
3.	RHMP č.2874 z 15. 11. 2016	147,30	67 782,40	Zajištění představení v rámci akce „Dny Prahy v Bratislavě“
4.	RHMP č. 3103 z 6. 12. 2016	1 000,00	68 782,40	Odvod z FI a převedení do neinv. příspěvku
5.	RHMP č. 3103 z 6. 12. 2016	1 500,00	70 282,40	Krytí provozních nákladů

## II. Hlavní činnost

Hospodářským výsledkem hlavní činnosti je ztráta ve výši **744 tis. Kč**. Plánované výnosy jsme splnili na 96,76%, z toho vstupné na vlastní scéně na 101,31%, vstupné ze zájezdů na 36% a ostatní výnosy na 86%. Plánovanou výši nákladů jsme splnili na 99,5%.

Celkově jsme v roce 2016 vyrobili 6 inscenací pro velkou scénu a 2 hry pro studiovou scénu. Podzim 2016 byl, jak je výše popsáno, zátěžovou zkouškou pro provoz i hospodaření Divadla na Vinohradech. Bylo to velmi náročné období pro herecký soubor, který musel flexibilně reflektovat na změny a změny změn v herním plánu divadla. Náročná byla situace i pro ostatní složky divadelního provozu od tajemnice uměleckého souboru přes obchod a marketing až po ekonomické oddělení a technické složky provozu.

Přestože jsme řešili tuto složitou situaci, dosáhli jsme jen mírně horší hodnoty ukazatelů návštěvnosti a tržebnosti než v roce 2015. V roce 2016 jsme dosáhli celkové návštěvnosti 77% (v roce 2015 79%) a tržebnosti 74% (v roce 2015 76%). Celkově jsme odehráli na vlastní scéně 318 představení oproti 295 v roce 2015.

## Výnosy

Plánované výnosy jsme splnili na 96,76%. Z toho výnosy z tržeb za představení na vlastní scéně na 100,31%. Plánovanou výši tržeb ze zájezdů jsme nedosáhli z důvodu stažení inscenace „Vstupte“ z repertoáru kvůli odchodu pana Preisse do důchodu. S touto hrou jsme absolvovali 90% zájezdů. Většina našich ostatních inscenací je nevhodná pro zájezdová představení kvůli velikosti dekorace.

Následující tabulka ukazuje strukturu výnosů z HČ v roce 2016:

Účet	Druh výnosu	Částka (tis. Kč)
602.0320	Tržba z vlastních představení	32 803,00
602.032	Tržba zájezdy	180,00
602.0322	Členské příspěvky Klubu diváků	29,00
602.0326	Půjčovné – kukátka	13,00
604.0310	Prodej programů	664,00
648.0413	Převod z IF na opravy	3 194,00
648.0411	Čerpání z fondu odměn	1 300,00
649.0380	Použití RF – účelové dary	520,00
649.0380	Ostatní výnosy	15,00
<b>Celkem</b>		<b>38 718</b>

## Náklady

Plánované náklady jsme splnili na 99,5%. V nákladech roku 2016 se promítly i náklady na inscenaci „Když ptáčka lapají“, jejíž premiéra byla odložena z důvodu výše popsaného onemocnění v souboru na leden 2017. V roce 2016 jsme odehráli pouze 5 plnohodnotných představení, ale inscenace byla kompletně vyrobena. Podařilo se nám stabilizovat běžné provozní náklady a díky tomu jsme ustáli i výše uvedené provozní problémy.

Plánovanou výši nákladů jsme překročili v několika položkách, jde však pouze o nepatrné překročení, které je vyrovnáno úsporou v jiných položkách.

Zde je nutné podotknout, že běžné provozní náklady odpovídají našim tržbám a neinvestičnímu příspěvku, ale již nestačí na udržování a modernizaci technického vybavení divadla a stavu budovy divadla. V roce 2016 jsme zahájili po schválení MHMP přípravu na komplexní výměnu jevištní techniky. Až do započetí této akce se musíme vyrovnat s omezeními vyplývajícími z havarijního stavu jevištního zařízení, což přináší zvýšené náklady jak na výrobu nových inscenací, tak i na úpravu stávajících. Kromě běžné údržby a oprav, vyplývajících z revizí (např. opravy tahů) jsme v roce 2016 zrealizovali opravu pohonu protipožární opony a obnovu vykrytí jeviště sametovými výkryty.

Již několik let odkládáme realizaci plánu výměny počítačového vybavení divadla, někteří zaměstnanci se potýkají s tím, že na jejich stávajících PC jsou jen za cenu velkých komplikací schopni zvládnout svoje pracovní úkoly. To se týká zejména obchodního oddělení, pokladen divadla a některých pracovníků oddělení PR a ekonomického úseku. Další nutnou investicí, kterou musíme v dohledné době uskutečnit, je modernizace počítačové sítě v budově divadla.





### Účelové prostředky

Na základě usnesení **RHMP č. 2874** ze dne 15.11.2016 nám byl upraven neinvestiční příspěvek o **147,3 tis. Kč**. Tyto prostředky byly určeny účelově na zajištění představení „Zvěstování aneb Bedřichu jsi anděl“ v rámci zahraniční kulturní prezentace Dny Prahy v Bratislavě. Tyto prostředky jsme čerpali v souladu s jejich účelem.

### Osobní náklady

Limit prostředků na platy jsme nedočerpali, tento ukazatel jsme splnili na 96,99%. Limit počtu pracovníků rovněž nebyl překročen. Na základě usnesení **RHMP č. 795** ze dne 5. 4. 2016 jsme čerpali z fondu odměn částku **1.300 tis. Kč** a tyto prostředky jsme vyčerpali v souladu s usnesení na odměny zaměstnanců divadla.

### Odpisy

Schválený příspěvek na odpisy ve výši **4.350 tis. Kč** jsme nedočerpali o 1 tis. Kč, tj. plnění na 99,98%.

## III. Doplnková činnost

V doplňkové činnosti jsme dosáhli zisku ve výši **794 tis. Kč**. Oproti plánu jsme splnili plánované výnosy na 75,57 %. Tržby z DČ byly nižší oproti plánu, protože se nepodařilo znovu uzavřít smlouvu o reklamě a partnerství s generálním partnerem divadla z roku 2015. S tímto partnerem probíhají intenzivní jednání o partnerství v roce 2017. Naopak vzrostl počet pronájmů divadla jiným subjektům k realizaci jejich projektů. V roce 2016 vzrostl počet pronájmů divadelního sálu na 21 oproti 9 v roce 2015. Plánované náklady jsme nepřekročili, plnění je 81,4%.

Výnosy z doplňkové činnosti tvoří především příjmy z pronájmu sálu a ostatních prostor, jak uvádíme v tabulce č. 4 rozboru hospodaření.

**Ostatní příjmy jsou vyčísleny v následující tabulce:**

Účet	Druh výnosu	Částka (tis. Kč)
602.0002	tržba za reklamu	1 032
603.0011	tržby pronájem DHM	254
602.0004	služby pro nájemce	472
602.0012	půjčovné za předměty div.výprav	67
602.0013	půjčovné za kukátka	27
604.0090	tržba z prodeje zboží	44
649.0002	tržba z likvidace majetku	6
<b>Celkem</b>		<b>1 902</b>

## IV. Kapitálové výdaje

Investiční transfer, který jsme obdrželi v roce 2015 ve výši **5.500 tis. Kč**, byl určen na akci ORG 42881 **Úpravy interiéru budovy divadla** – 1.etapa: Sanace vlhkého zdiva.

Provedení této etapy je nezbytné pro započítání prací na obnově interiérů divadla. Bez sanace vlhkého zdiva nelze provádět žádné další úpravy interiérů (zejména výmalby a opravy zdí a příček).

Dodavatel vzešel z výběrového řízení a akce byla v roce 2016 provedena za cenu **4.937,4 tis. Kč**.

## V. Sponzoři divadla

**Divadlo na Vinohradech obdrželo v roce 2016 následující účelové sponzorské dary:**

1. Čeps a.s. – účel: podpora představení pro studenty	300 tis. Kč
2. Viva Chocholate s.r.o. – účel: výroba nových inscenací	20 tis. Kč
3. Trans World Hotels & Entertain – účel: výroba nových inscenací	100 tis. Kč

Tyto prostředky jsme použili v souladu s účelem jejich darování.

**Tomáš Töpfer**

ředitel Divadla na Vinohradech

Divadlo na Vinohradech, Náměstí Míru 7, Praha 2

IČ:00064386

Rozbor hospodaření za rok 2016

Praha, 6. 2. 2017





Hlavní činnost	v tis. Kč				
	Schv. rozpoč. 2016	Uprav. rozpoč. k 31. 12. 2016	Skutečnost k 31. 12. 2016	% plnění k UR	Skutečnost k 31. 12. 2015
<b>VÝNOSY celkem (mimo účet 672)</b>	<b>35 000,0</b>	<b>40 014,0</b>	<b>38 718,3</b>	<b>96,76</b>	<b>35 416,0</b>
z toho: ze vstupného na vl. scéně	32 000,0	32 700,0	32 803,0	100,31	31 664,0
ze spolupřátelství	150,0	150,0	0,0	0,00	165,0
ze zájezdů	500,0	500,0	180,0	36,00	794,0
ostatní výnosy	2 350,0	6 664,0	5 735,3	86,06	2 793,0
<b>NÁKLADY celkem</b>	<b>102 111,0</b>	<b>110 296,4</b>	<b>109 745,0</b>	<b>99,50</b>	<b>102 536,0</b>
z toho vybrané položky					
<b>Spotřebované nákupy – z toho:</b>	<b>6 000,0</b>	<b>8 000,4</b>	<b>8 146,5</b>	<b>101,83</b>	<b>6 492,0</b>
spotřeba materiálu (501)	3 300,0	3 179,0	3 270,0	102,86	4 926,0
spotřeba energie (502)	2 700,0	4 310,0	511,0	11,86	2 981,0
<b>Služby – z toho:</b>	<b>24 000,0</b>	<b>26 401,0</b>	<b>26 490,0</b>	<b>100,34</b>	<b>24 201,0</b>
opravy a udržování (511)	3 500,0	4 807,0	4 807,0	100,00	3 714,0
cestovné (512)	50,0	39,0	40,0	102,56	48,0
náklady na reprezentaci (513)	60,0	68,0	68,0	100,00	69,0
nájemné a služby (nebyt.prost.) (518)	430,0	388,0	388,0	100,00	435,0
úklid (518)	130,0	219,0	219,0	100,00	134,0
výkony spojů (518)	800,0	615,0	614,0	99,84	809,0
honoráře exter. umělců (518)	9 000,0	8 902,0	9 002,0	101,12	8 972,0
tantiémy (518)	3 600,0	4 135,0	4 135,0	100,00	3 805,0
propagace (518)	2 000,0	2 628,0	2 620,0	99,70	2 086,0
<b>Osobní náklady – z toho:</b>	<b>65 488,0</b>	<b>68 790,0</b>	<b>67 930,0</b>	<b>98,75</b>	<b>64 870,0</b>
prosředky na platy (521 030x)	46 928,5	47 319,6	47 157,0	99,66	45 258,0
ostatní osobní náklady (521 031x)	1 900,0	1 979,0	1 979,0	100,00	1 935,0
zákonné soc. pojištění (524)	15 956,0	16 075,0	16 614,0	103,35	15 837,0
zák. soc. náklady – FKSP(527 030x)	704,0	708,0	708,0	100,00	454,0

<b>NÁKLADY celkem</b>	<b>102 111,0</b>	<b>110 296,4</b>	<b>109 745,0</b>	<b>99,50</b>	<b>102 536,0</b>
z toho vybrané položky					
Daně a poplatky (53x)	0,0	5,0	4,5	90,00	0,0
<b>Ostatní náklady – z toho:</b>	<b>500,0</b>	<b>443,0</b>	<b>442,0</b>	<b>99,77</b>	<b>459,0</b>
sml. pokuty a úroky z prodlení (541)	0,0	0,0	0,0	0	0,0
jiné pokuty a penále (542)	0,0	0,0	0,0	0	0,0
manka a škody (547)	0,0	0,0	0,0	0	0,0
<b>Odpisy dlouhodobého majetku</b>	<b>4 350,0</b>	<b>4 350,0</b>	<b>4 349,0</b>	<b>99,98</b>	<b>4 068,0</b>
z dotace hl.m.P.-zdroj 416 (551 03xx-08xx)	4 350,0	4 350,0	4 349,0	99,98	4 068,0
ze stát.dotace a zahraničí (551 09xx)	0,0	0,0	0,0	0	0,0
<b>Drobný dlouhod. majetek (558)</b>	<b>1 773,0</b>	<b>2 307,0</b>	<b>2 383,0</b>	<b>103,29</b>	<b>2 446,0</b>
Daň z příjmů (591)					
Hospodářský výsledek	-67 111,0	-70 282,4	-71 026,7	101	-67 120,0
			*)		
Neinvestiční příspěvek	67 111,0	70 282,4	70 282,4	100	65 945,2
Státní dotace	0,0	0,0	0,0	0	0,0
Ostatní (672)	0,0	0,0	0,0	0	0,0
<b>Celkový výsledek hospodaření</b>	<b>0,0</b>	<b>0,0</b>	<b>-744,3</b>	<b>0</b>	<b>-1 174,8</b>

\*) Ve sloupci skutečnost uvádějte:

- v řádku neinvestiční příspěvek skutečně poskytnuté finanční prostředky v roce 2016 plus případný proučtovaný odvod z fondu investic za současného zvýšení neinvestičního příspěvku
- v řádku státní dotace skutečně poskytnuté fin. prostředky ze státního rozpočtu prostřednictvím hl. m. Prahy
- v řádku ostatní proučtované fin. prostředky na účtu 672 např. odpisy ze st. dotace, dotace ze stát. fondů, MČ, Agentur atd.



Doplňková činnost		v tis. Kč	
	Schválený rozpočet 2016	Skutečnost k 31.12. 2016	% plnění
<b>VÝNOSY celkem</b>	<b>3 500,0</b>	<b>2 645,0</b>	<b>75,57</b>
<b>NÁKLADY celkem</b>	<b>2 274,0</b>	<b>1 851,0</b>	<b>81,40</b>
z toho vybrané položky			
<b>Spotřebované nákupy</b>	<b>500,0</b>	<b>701,0</b>	<b>140,20</b>
z toho: spotřeba materiálu	180,0	243,0	135,00
spotřeba energie	300,0	389,0	129,67
<b>Služby</b>	<b>270,0</b>	<b>152,0</b>	<b>56,30</b>
z toho: opravy a udržování	25,0	30,0	120,00
cestovné	0,0	0,0	0,00
nájemné a služby (nebyt.prostory)	0,0	0,0	0,00
úklid	20,0	20,0	100,00
výkony spojů	75,0	43,0	57,33
<b>Osobní náklady – z toho:</b>	<b>1 169,0</b>	<b>864,0</b>	<b>73,91</b>
mzdové náklady (521 003x)	860,0	640,0	74,42
ostatní osobní náklady	0,0	0,0	0,00
zákon. soc. pojištění	292,0	215,0	73,63
zák. soc. náklady - FKSP	17,0	10,0	58,82
<b>Daně a poplatky (53x)</b>	<b>0,0</b>	<b>0,0</b>	<b>0,00</b>
<b>Ostatní náklady – z toho:</b>	<b>5,0</b>	<b>0,5</b>	<b>10,00</b>
smluvní pokuty a úroky z prodlení	0,0	0,0	0,00
jiné pokuty a penále	0,0	0,0	0,00
manka a škody	0,0	0,0	0,00
<b>Odpisy dlouhodobého majetku</b>	<b>0,0</b>	<b>0,0</b>	<b>0,00</b>
z toho: z budov a staveb (551)	0,0	0,0	0,00
zařízení (551)	0,0	0,0	0,00
<b>Drobný dlouhod. majetek (558)</b>	<b>60,0</b>	<b>37,0</b>	<b>61,67</b>
<b>Daň z příjmů (591 a 595)</b>	<b>170,0</b>	<b>97,0</b>	<b>57,06</b>
<b>HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK</b>	<b>1 226,0</b>	<b>794,0</b>	<b>64,76</b>



Ukazatel	Měrná jedn.	Rok 2016 x)	Skutečnost k 31. 12. 2016	% plnění	Skutečnost k 31. 12. 2015
a	b	1	2	3	4
<b>Hlavní činnost</b>					
Počet zaměstnanců	přep. os.	185,0	180,0	97,30	175,0
<b>Prostředky na platy (521,030x)</b>	<b>tis. Kč</b>	<b>47 319,6</b>	<b>47 157,0</b>	<b>99,66</b>	<b>45 258,0</b>
z toho: čerpání fondu odměn xx)	tis. Kč	x	1 300,0	0,00	0,0
platové tarify	tis. Kč	33 875,0	32 381,0	95,59	31 110,0
osobní příplatky	tis. Kč	4 000,0	4 651,0	116,28	4 001,0
odměny	tis. Kč	3 000,0	1 946,0	64,87	2 877,0
příplatky za vedení	tis. Kč	500,0	524,0	104,80	510,0
zvláštní příplatky	tis. Kč	0,0	0,0	0,00	0,0
Průměrný plat	Kč	21 315	21 832	102,42	21 551
<b>Ostatní osobní náklady</b>	<b>tis. Kč</b>	<b>1 900,0</b>	<b>1 979,0</b>	<b>104,16</b>	<b>1 935,0</b>
<b>Doplňková činnost</b>					
Počet zaměstnanců	přep. os.	x	35,2	x	38,6
<b>Prostředky na platy</b>	<b>tis. Kč</b>	<b>x</b>	<b>639</b>	<b>x</b>	<b>864</b>
Průměrný plat	Kč	x	1513	x	1865
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	x	0	x	0



Ukazatel	Měrná jednotka	Plán 2016	Skutečnost k 31. 12. 2016	% plnění k plánu 2016	Skutečnost k 31. 12. 2015	Index: skutečnost 2016/2015
<b>Představení na vlastní scéně</b>	<b>počet</b>	<b>297</b>	<b>318</b>	<b>107,07</b>	<b>295</b>	<b>1,08</b>
z toho: vlastním souborem	počet	297	318	107,07	288	1,10
spolupořadatelství-hostování	počet	0	0	0,00	7	0,00
<b>Představení na zájezdech</b>	<b>počet</b>	<b>6</b>	<b>2</b>	<b>33,33</b>	<b>8</b>	<b>0,25</b>
<b>Hostující soubory, tj. pronájem cizím subjektům</b>	<b>počet</b>	<b>10</b>	<b>21</b>	<b>210,00</b>	<b>9</b>	<b>2,33</b>
<b>Návštěvníci na vl. scéně celkem:</b>	<b>počet</b>	<b>123 500</b>	<b>119 575</b>	<b>96,82</b>	<b>117 141</b>	<b>1,02</b>
z toho: vlastním souborem	počet	123 500	119 575	96,82	116 095	1,03
spolupořadatelství / koprodukce	počet	0	0	0,00	1 046	0,00
<b>Tržby – výnosy z hl. činnosti celkem:</b>	<b>tis. Kč</b>	<b>35 000</b>	<b>38 718</b>	<b>110,62</b>	<b>35 416</b>	<b>1,09</b>
z toho: ze vstupného na vl. scéně vl. souborem	tis. Kč	32 000	32 803	102,51	31 664	1,04
ze spolupořadatelství	tis. Kč	0	0	0,00	165	0,00
ze zájezdů	tis. Kč	500	180	36,00	794	0,23
ostatní výnosy	tis. Kč	2 500	5 735	229,40	2 793	2,05

Ukazatel	Měrná jednotka	Plán 2016	Skutečnost k 31. 12. 2016	% plnění k plánu 2016	Skutečnost k 31. 12. 2015	Index: skutečnost 2016/2015
<b>Tržby – výnosy z doplň. činnosti celkem:</b>	<b>tis. Kč</b>	<b>3 500</b>	<b>2 781</b>	<b>79,46</b>	<b>3 406</b>	<b>0,82</b>
z toho: za pronájem divadel. sálu	tis. Kč	1 800	1 787	99,28	1 230	1,45
za pronájem ostatních prostor	tis. Kč	250	389	155,60	273	1,42
ostatní výnosy z DČ	tis. Kč	1 450	605	41,72	1 903	0,32
Doplatek hl. m. Prahy na 1 představení na vl. scéně	v Kč	225 963	221 013	97,81	223 543	0,99
Doplatek hl.m.Prahy na 1 návštěvníka na vl. scéně	v Kč	524	588	112,21	563	1,04
Nabídnutá místa, kapacita divadla	počet	153 360	154 584	100,80	147 673	1,05
Návštěvnost na vl. scéně	%	81	77	95,49	79	0,98
Tržebnost na vl. scéně	%	77	74	95,79	76	0,97
Průměrná cena vstupenky	Kč	257	274	106,61	224	1,22
Počet premiér	počet	8	7	87,50	9	0,78
Počet derniér	počet	7	8	114,29	5	1,60





Sál / studio	Titul	Datum premiéry	Pořizovací náklady		Autorské honoráře			Celkem
			věcné	inscenátoři	hosté/ 1 repríza	tantiémy %	tantiémy 2016	
S	Nepřítel lidu	19. 2. 2016	393,00	454,00	11,00	8,00	95,00	<b>942,00</b>
Z	Piknik	4. 3. 2016	67,00	180,00	5,50	12,00	10,00	<b>257,00</b>
S	Velká mela	18. 3. 2016	112,00	276,00	5,50	13,00	259,00	<b>647,00</b>
S	Pygmalion	22. 4. 2016	425,00	308,00	17,60	14,00	689,00	<b>1 422,00</b>
Z	Zvěstování	8. 9. 2016	35,00	250,00	0,00	12,00	74,00	<b>359,00</b>
S	Její pastorkyňa	16. 9. 2016	458,00	335,00	22,30	12,00	223,00	<b>1 016,00</b>
S	Když ptáčka lapají	*)	215,00	176,00	13,80	5,00	48,00	<b>439,00</b>
S	Sluníčkáři	8. 9. 2016	417,00	415,00	5,50	5,00	7,00	<b>839,00</b>

\*) inscenace „Když ptáčka lapají se hrála bez premiéry od 11/2016, premiéra proběhla 6.1.2017, náklady inscenace jsou zahrnuty v r. 2016

## PREMIÉRY, DERNIÉRY, PRONÁJMY V ROCE 2016

## Premiéry 2016

č.	Datum	Hra	Poznámka
1	19. 2. 2016	Henrik Ibsen – Nepřítel lidu	velký sál
2	4. 3. 2016	Ladislav Smoček – Piknik	studiová scéna
3	18. 3. 2016	Pierre-Aristide Bréal – Velká mela	velký sál
4	22. 4. 2016	Bernard Shaw – Pygmalion	velký sál
5	8. 9. 2016	Milan Uhde – Zvěstování aneb...	studiová scéna
6	16. 9. 2016	Gabriela Preissová – Její pastorkyňa	velký sál
7	8. 9. 2016	M. Gorkij – Sluníčkáři	velký sál

## Derniéry 2016

č.	Datum	Hra	Poznámka
1	duben 2016	Plačící satyr	
2	květen 2016	Kašpar Haser	
3	červen 2016	Brouk v hlavě	
4	červen 2016	Soudce v nesnázích	
5	červen 2016	Vstupte	
6	červen 2016	Nevzdávej to	
7	listopad 2016	Dvojitý agent	bez derniéry
8	prosinec 2016	Caligula	

## Zájezdy 2016

č.	Datum	Hra	Tržba
1	duben 2016	Beránek Náchod – Vstupte	130 000
2	listopad 2016	Bratislava – Zvěstování	49 660
<b>CELKEM:</b>			<b>179 660</b>

## Pronájmy 2016

č.	Datum	Pronájem	Počet
1	5. 1. 2016	MD Zlín – Žitkovské bohyně	Leden 1×
2	26.–28. 3. 2016	Tel. Barrandov – Noc českých hvězd	Březen 1×
3	17. 4. 2016	Hudba pro Afriku	Duben 1×
4	29. 5. 2016	Praha srdce národů – limbora	Květen 1×
5	10. 6. 2016	Dny Kjóta	
6	12. 6. 2016	Emotion – taneční studio	
7	19. 6. 2016	Taneční konzervatoř	Červen 4×
8	26. 6. 2016	MD Zlín – Žitkovské bohyně	
9	26.–27. 8. 2016	Prima – Kapka naděje	Srpen 1×
10	11. 9. 2016	Nekonečno snů	
11	18. 9. 2016	Bratři Bubeníčkové	
12	25. 9. 2016	Bratři Bubeníčkové	Září 4×
13	30. 9. 2016	Nekonečno snů	
14	23. 10. 2016	Pražský komorní balet	
15	30. 10. 2016	O. Ruml – Jdeme na Ježka	Říjen 2×
16	6. 11. 2016	NDM Ostrava	
17	17.–19. 11. 2016	Německý festival	
18	20. 11. 2016	Limbora	Listopad 4×
19	26.–27. 11. 2016	Německý festival	
20	11. 12. 2016	Divadlo M. Arzumanové	Prosinec 2×
21	18. 12. 2016	Pražský komorní balet	
<b>Celkem:</b>			<b>21</b>



## Včetně použití vl. zdrojů / IP z FI k IA, státní dotace a ostatních zdrojů (fondů EU apod.)

Přehled o investiční akci		kap. 0662	
Číslo akce:	0042881		
Název akce:	Úpravy interiéru budovy divadla – sanace vlhkého zdiva		
Adresa akce:	DIVADLO NA VINOHRADĚCH, Náměstí Míru 7, Praha 2		
IČ-Organizace:	00064386	DIVADLO NA VINOHRADĚCH	Typ: PO
Zodpovědná osoba:	Jiří Huráb	Telefon: 296 550 222, 602 387 373	
Správce akce:	radní Wolf		
Zahájení akce(rok):	2016	Ukončení akce(rok): 2018	Typ akce: Z

Finanční profil akce v korunách (na 2 desetinná místa) v Kč				
	Náklady akce celkem (CNA)	Profinanc. KV a IP z FI do 31.12.2015	Rozpočet schválený KV rok 2016	Rozpočet upravený – KV a schvál. použití IP z FI (k IA)
<b>CELKEM</b>	<b>16 000 000,00</b>	<b>0,00</b>	<b>4 000 000,00</b>	<b>5 500 000,00</b>
Zdroje:				
KV – HMP	16 000 000,00	0,00	4 000 000,00	5 500 000,00
KV – státní	0,00	0,00	0,00	0,00
IP z FI k IA – PO	0,00	0,00	0,00	0,00
KV – ostatní	0,00	0,00	0,00	0,00
	16 000 000,00			
	další roky	2018	2019	2020
	rozpis:	0,00	0,00	0,00
	Zdroje: KV – HMP			
Nákl. akce (pův.):	KV – státní			
	IP z FI k IA – PO			

## Komentář

Komentář jasný, stručný, věcný – stručný popis IA, zdůvodnění a další informace o IA

Jedná se o úpravy interiéru budovy divadla v souvislosti se 110. výročím založení DnV v roce 2017. Týká se výměny pvrchů a oprav podlah (litých teras, koberců, podlah z kamene), truhlářských prací (výměna a repase interiérových dveří, úprava šatních příček a putů, výměna dřevěných zábradlí, dělicích příček atd.) a zámečnických konstrukcí (úpravy zábradlí, stropních svitidel apod.). V roce 2016 proběhla první etapa \*sanace vlhkého zdiva, která byla podmínkou pro další práce na interiéru divadla. Akce byla zdárně ukončena. Vzhledem k tomu, že se připravuje kompletní výměna jevištních zařízení v DnV, která bude vyžadovat nekolikaměsíční uzavření divadla, plánujeme časově zkoordinovat úpravy interiéru s touto akcí a využít uzavření divadla i k provedení těchto prací.

kontrol.výpočet				
Skutečné čerpání KV a IP z FI	Nedočerpané KV pro ponechání nebo vrácení	Rozpočet schválený KV rok 2017	Zbývá požadavek na event. IP z FI další roky	Zbývá požadavek na další roky
<b>4 937 369,98</b>	<b>562 630,02</b>	<b>0,00</b>	<b>10 500,00</b>	<b>10 500 000,00</b>
4 937 369,98	562 630,02	0,00	10 500,00	10 500 000,00
0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
			0,00	
2022	2023	2024	další...	
0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
				0,00
				0,00
				0,00

## Poznámka

Celkové náklady akce (CNA) = Profinanc. do 31. 12. 15 + Skut. čerp. 2016 (KV a IP z FI) + Nedočerp. KV 2016 + Schvál. rozp. KV 2017 + Zbývá. požad. na další roky CNA a částky v jednotlivých letech jsou uváděny včetně DPH.

**PO** – příspěvková organizace

**IA** – investiční akce

**KV** – kapitálové výdaje

**PIA** – Přehled o investiční akci (formulář)

**IP** – inv. prostředky

**Typ IA – R** – probíhající akce – rozestavěná stavba

**Z** – akce zahajovaná v daném roce

**FI k IA** – fond investic (vlastní zdroje) PO související s IA







SU	AU	ÚZ	Konečný zůstatek v Kč	Popis konečného zůstatku – k 31. 12. 2016	
349	0030	—	0,00	nulový zůstatek	
374	0000–04xx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	05xx–07xx		0,00	nulový zůstatek	
	08xx		0,00	nulový zůstatek	
	09xx	—	0,00	nulový zůstatek	
346	0xxx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
472	0xxx–04xx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	05xx–07xx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	08xx		0,00	nulový zůstatek	
	09xx	—	0,00	nulový zůstatek	
541	—	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	V případě ÚZ 0 uveďte, zda bylo předepsáno k úhradě (zaměstnancům) – oproti 6xx.
542	—	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	V případě ÚZ 0 uveďte, zda bylo předepsáno k úhradě (zaměstnancům) – oproti 6xx.
547	0416	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	0417	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	0xxx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
672	03xx–04xx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	05xx–06xx		70 282 355,00	transfer od zřizovatele a převod z IF do neinv. příspěvku	
	075x–079x	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	

## FINANČNÍ VYPOŘÁDÁNÍ ZA ROK 2016 – FOND ODMĚN

	v Kč
1. Stav fondu odměn k 31. 12. 2015 (dle rozvahy)	2 313 000,00
2. Příděl do fondu odměn z finančního vypořádání roku 2015	—
3. Účelové dary určené na platy	—
<b>4. Zdroje roku 2016 celkem (ř. 1+2+3)</b>	<b>2 313 000,00</b>
5. Použití fondu odměn v r. 2016 (schváleno usn. RHMP č. 795 /2016)	1 300 000,00
<b>6. Zůstatek fondu odměn k 31. 12. 2016 (dle rozvahy)</b>	<b>1 013 000,00</b>
7. Návrh na příděl do fondu odměn	—
8. Stav fondu odměn po finančním vypořádání roku 2016 (ř. 5+6)	1 013 000,00



I. Vyúčtování základního přídělu za rok 2016	v Kč
<b>1. Roční objem nákladů zúčtovaných na platy a náhrady platů</b>	
skutečnost k 31. 12. 2016 (bez OON)	47 866 904,00
a) v hlavní činnosti – platy	47 157 300,00
b) v hlavní činnosti – náhrady platů	70 200,00
c) v doplňkové činnosti – platy	639 404,00
d) v doplňkové činnosti – náhrady platů	—
<b>2. Nárok – základní příděl 1,5 % celkem, z toho:</b>	<b>718 003,56</b>
a) z hlavní činnosti	708 412,50
b) z doplňkové činnosti	9 591,06
<b>3. Příděl zaúčtovaný do nákladů celkem</b>	<b>718 003,56</b>
z toho:	
a) z hlavní činnosti	708 412,50
b) z doplňkové činnosti	9 591,06
<b>4. Doplatek +</b>	<b>—</b>
a) z hlavní činnosti	—
b) z doplňkové činnosti	—
II. Finanční vypořádání FKSP	v Kč
a) Stav FKSP k 31. 12. 2015 (dle rozvahy)	480 210,55
b) + Doplatek	—
– Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2015 – hlavní činnost	—
c) + Doplatek	—
– Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2015 – doplňková činnost	—
d) Základní příděl do FKSP (1,5 %) – zaúčtovaný do nákladů k 31. 12. 2016 z hlavní i doplňkové činnosti – celkem (viz bod I.3)	718 003,56
e) Další zdroje FKSP	—
f) Zdroje FKSP r. 2016 celkem (a+b+c+d+e)	1 198 214,11
g) Čerpáno z FKSP v r. 2016	711 312,05
h) Zůstatek k 31. 12. 2016 (f–g) (dle rozvahy)	486 902,06
i) Doplatek základního přídělu za rok 2016 (z hlavní i DČ) – viz bod I.4) +	—
a) z hlavní činnosti	—
b) z doplňkové činnosti	—
j) Stav FKSP po finančním vypořádání r. 2016	486 902,06



		v Kč
1.	Stav rezervního fondu k 31. 12. 2015 (dle rozvahy)	100 000,00
	z toho: přijaté dary	100 000,00
	zůstatek nevyčerp. provoz. prostř. z EU,SR, norských fondů aj.	
	a) Příděl do rezervního fondu z finančního vypořádání roku 2015	—
2.	b) Úhrada zhorš. výsl. hosp. z rez. fondu z finančního vypořádání roku 2015	—
3.	Přijaté dary v roce 2016 celkem	420 000,00
	Čeps a.s. – účel: podpora představení pro studenty	300 000,00
	Viva Chocolate s.r.o. – účel: výroba inscenací	20 000,00
	Trans World Hotels & Entertain – účel: výroba iscenací	100 000,00
4.	<b>Zdroje roku 2016 celkem</b>	<b>520 000,00</b>
5.	Použití RF v roce 2016 celkem (z toho rozepsat jmenovitě jednotlivé tituly, vč. převodu do fondu investic) – schváleno usnesením RHMP č. ....	520 000,00
	Použití účelových darů dle smluvního účelu	520 000,00
6.	Převod nevyčerp. provoz. prostředků z EU, SR, norských fondů aj. z r. 2016	
7.	<b>Zůstatek rezervního fondu k 31. 12. 2016 (dle rozvahy)</b>	<b>0,00</b>
	z toho: nevyčerpané dary	
I.	Návrh na příděl do rezervního fondu z finančního vypořádání roku 2016	49 516,67
II.	Krytí zhoršeného výsledku hospodaření z fin. vypoř. roku 2016	
III.	<b>Stav rezervního fondu po finančním vypořádání r. 2016 celkem</b>	<b>49 516,67</b>



				v Kč
1.	Stav fondu investic k 31. 12. 2015 (dle rozvahy)			1 594 328,08
	z toho: přijaté dary			
2.	Odvod při finančním vypořádání za rok 2015			-35 706,87
3.	Vytvořené odpisy hmotného a nehmotného majetku za rok 2016 (účet 551),			4 349 000,08
4.	Dobropisy, opravy minulých let, sloučení PO			—
5.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku (účet 552, 553)			—
6.	Investiční transfer (skutečně převedené investiční prostředky na účet organizace):			5 500 000,00
7.	Převedené prostředky z rezervního fondu			—
8.	Přijaté dary za rok 2016 celkem			—
9.	<b>Zdroje roku 2016 celkem (ř. 1 až 8)</b>			<b>11 407 621,29</b>
10.	<b>Použití (investice, opravy a údržba, odvody) – skutečnost za rok 2016 celkem</b>			<b>9 131 275,53</b>
	z toho jmenovitě			
	<b>usn. RHMP</b>	Schváleno RHMP v Kč	<b>ÚZ</b>	Ze skutečnosti
				vlastní zdroje
				investiční transfer
	<b>Celkem čerpání ÚZ 610, 710 a odvody z FI – viz příloha</b>			
	—	—	0, 610, 710	4 193 905,55
	<b>Celkem čerpání ÚZ 11, 94, 99, státní, OPP a ostatní</b>			
	—	—	11, 94, 99, státní aj.	—
				4 937 369,98
11.	<b>Zůstatek fondu k 31. 12. 2016 (dle rozvahy) (ř. 9 – ř. 10)</b>			<b>2 276 345,76</b>
	z toho: nevyčerpané dary			—
	nevyčerpané inv. prostředky OPPA, OPPK, OPP PR, Norských fondů aj.			—

## PŘÍLOHA FOND INVESTIC – ČERPÁNÍ ZA ROK 2016

usn. RHMP	Schváleno RHMP v Kč	ÚZ (610, 710, odvody)	v Kč	
			Skutečnost:	vlastní zdroje
Odvod z IF na úpravu neinvestičního příspěvku				
<b>3103/2016</b>	1 000 000,00			1 000 000,00
Schválené použití neinvestičního fondu na opravy - výkryty jeviště				
<b>2740/2016</b>	650 000,00	710		571 305,50
Schválené použití neinvestičního fondu na opravy - pohon protipožární opony				
<b>1542/2016</b>	2 000 000,00	710		1 988 998,00
Čerpání z IF na drobné opravy do 40 tis. Kč				
		710		633 602,05
<b>Celkem</b>	<b>3 650 000,00</b>			<b>4 193 905,55</b>





